

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા
પ્રકાશક

૧૯૧૮

પુ. ૩૦ મું.
ભાદ્રપદ.
અંક ૨ નો.

પ્રકાશક,
શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા
ભાવનગર.

વીર સં. ૨૪૫૮
આત્મ સં. ૩૭
વિ. સં. ૧૯૮૮

મૂલ્ય રૂ. ૧)

પૃ. ૪ આના.

વિષય-પરિચય.

૧	માફી.	...સં. વેલચંદ ધનજી. ... ૨૫
૨	અર્થશૂન્ય ક્ષમાપના.	...મુનિ દર્શનવિજયજી મહારાજ. ૨૭
૩	એ મૂર્ખનો સરદાર.	...શા. બાણલાલ પાનાચંદ ... ૨૯
૪	શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.	...મુનિ દર્શનવિજયજી મહારાજ ૩૦
૫	આવાહન.	...વિનયકાંત કાંતિલાલ મહેતા. ૩૪
૬	ઉત્પત્તિને પંથે.	...સદ્ગુ. શ્રી કપૂરવિજયજી મં. ૩૫
૭	પૂજનની સફળતા... ..	...રા. ચોકશી. ... ૩૭
૮	અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા... ..	...મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ. ૩૯
૯	મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.	...વિકુલદાસ મૂલચંદ શાહ. ... ૪૧
૧૦	વિવિધ વચનામૃતો.	...સ્વં. શ્રીવિજયકેશરસૂરિ. મં. ૪૫
૧૧	સ્વીકાર અને સમાલોચના.	 ૪૭

અમારું સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતું.

મૂળ પ્રાકૃત-સંસ્કૃત.

૧	શ્રી વસુદેવહિંડિ બીજો ભાગ.	૩-૮-૦
૨	શ્રી જુહતકલ્પ પ્રથમ ભાગ.	તૈયાર થવા આવેલ છે.
૩	પાંચ કર્મગ્રંથ સ્વોપચ રીકા સહિત;	"

ગુજરાતી ભાષાના ગ્રંથો.

૩	શ્રી પ્રભાવકચરિત્ર. (જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથ)	૨-૮-૦
૪	શ્રી પેથડકુમાર ચરિત્ર. (")	૧-૦-૦
૫	શ્રી ધર્મ પરીક્ષા.	૧-૦-૦
૬	શ્રી સુરસુંદરી ચરિત્ર.	છપાય છે.
૭	શ્રી મહાવીરચરિત્ર.	"

કલકત્તાવાળાના વિવિધ રંગોથી મનોહર ફેટાઓ.

નામ.	કીંમત.	નામ.	કીંમત.
શ્રી નેમનાથ સ્વામીના લખેલો વરધોડો.	૦-૧૨-૦	શ્રી જીનદત્તસૂરિજી (દાદા સાહેબ)	૦-૬-૦
શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સમવસરજી તથા શ્રેણિક રાજની સ્વારી.	૦-૧૨-૦	છ લેસ્થા.	૦-૬-૦
શ્રી ફેસરિયાજી મહારાજ.	૦-૮-૦	મધુબિંદુ.	૦-૬-૦
શ્રી ચંદ્રગુપ્તના સોળ સ્વપ્ન.	૦-૮-૦	શ્રી પાવાપુરીનું જલમંદિર.	૦-૪-૦
શ્રી ત્રિશલા માતાના ચૌદ સ્વપ્ન.	૦-૮-૦	ચિત્રશાળા પ્રેસ પુનાવાળાના ફેટાઓ.	
શ્રી ગૌતમસ્વામી.	૦-૮-૦	શ્રી મહાવીરસ્વામી.	૦-૮-૦
શ્રી સમ્મેતશિખરજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૮-૦	શ્રી ગૌતમસ્વામી મહારાજ.	૦-૮-૦
શ્રી રાજગિરિ સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦	સમ્મેતશિખર તીર્થ ચિત્રાવળી	
શ્રી પાવાપુરીજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦	સોનેરી બાઈનડીંગ સાથે.	૨-૮-૦
શ્રી ગિરનારજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦	જંજીરીપનો નકશો રંગીન.	૦-૬-૦
		નવતરતના ૧૫૫ બેદનો નકશો. રંગીન	૦-૨-૦

મળવાનું સ્થળ, શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

ભાવનગર—આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેડ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.

420

સ્ત્રી ઉપયોગી વાંચનમાળાની યોજના.

અમારું સીરીઝ ગ્રંથમાળા ખાતું.

એક હજાર કે તેથી વિશેષ રકમ આપનાર જૈન અંધુઓ કે જહેનોના નામે ઉત્તરોત્તર અનેક ગ્રંથો પ્રકટ કરી જ્ઞાનોદ્ધાર યાને જ્ઞાનભક્તિનું કાર્ય, સભા, (સાથે તે રકમ આપનાર પણ અનેક અંધુઓ તેનો લાભ લઈ) કરી રહેલ છે. સાથે અનેક સાહિત્ય ગ્રંથો પણ સભા પ્રગટ કરી રહેલ છે. આ સભાના લાઈફ મેમ્બરોને પણ વિશેષ વિશેષ અનેક સુંદર મહોટા ગ્રંથોનો (કંઈપણ બદલો લીધા વગર) લાભ મળી રહેલ છે, તે રીતે કાંઈપણ સંસ્થા કરી શકેલ નથી જે સાહિત્યરસિક સર્વ અંધુઓ જાણે છે.

અત્યાર સુધી અનેક જૈન અંધુઓએ તેવી રકમ સભાને સુપ્રત કરી પોતાના નામથી ગ્રંથમાળા પ્રકટ કરાવી જ્ઞાનભક્તિ કરી રહેલ છે, તેનું શુભ અનુકરણ કરી હાલમાં શ્રીમતી કર્સ્તુર જહેને પણ એક રકમ તે માટે (સ્ત્રી ઉપયોગી સીરીઝ પ્રગટ કરવા) આ સભાને સુપ્રત કરેલ છે; તેમાંથી ઉત્તરોત્તર સ્ત્રી ઉપયોગી (સતી ચરિત્રો, સ્ત્રી ઉપયોગી વિષયોના) ગ્રંથો પ્રકટ કરવાનું આ સભાએ શરૂ કરેલ છે. તેઓ જહેનની પ્રથમ ગ્રંથ સીરીઝ તરીકે “ સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર ” (જે કે પ્રસિદ્ધ લેખક સુશીલ પાસે લખાવી તૈયાર કરેલ) છપાવેલો શરૂ કરેલ છે. ચરિત્ર ઘણું જ રસિક અને બોધદાયક છે. તેવી રીતે અન્ય જહેનોએ પણ જ્ઞાનની ભક્તિ અને ઉદ્ધાર કરી લાભ લેવાનો છે. સીરીઝના ધારા ધોરણ આ નીચે તથા આ અંકના પાછળના ભાગમાં સૂચિપત્ર સાથે છેલ્લે પાને છે. આ લાભ દરેક જૈન અંધુઓ અને જહેનોએ લેવા જેવો છે.

સ્વર્ગવાસી આમજનોના સ્મરણાર્થે ને ભક્તિ સાથે જ્ઞાનની સેવા કરવાનું ને સ્મરણ સાચવવાનું પણ આ અમૂલ્ય સાધન છે. અમરનામ કરવાનું પણ સાધન છે.

કાંઈ પણ સ્થળે પૂરતી ખાત્રી કર્યાં સિવાય લખાણ કે બીજાથી લલચાઈને રકમ આપતાં પહેલાં અવશ્ય વિચારવાનું છે.

શું તમારું નામ અમર કરવું છે ?

ગ્રંથમાળાની યોજના.

આ જગતમાં જન્મ ને મરણ પ્રત્યેક પ્રાણીને માટે સર્જાયેલ છે. જ્યારે મનુષ્યોને પરમાત્માએ જ્ઞાન અને બુદ્ધિ આપેલ હોવાથી તે પોતાના માટે અનેરો માર્ગ શોધી કાઢે છે. જેથી તમારે આ જીવનમાં તમારું નામ અમર રાખવું હોય, જ્ઞાનભક્તિ કરવી હોય, જૈન સાહિત્ય સેવા કરી જ્ઞાન ઉપાર્જન કરવું હોય તો નીચેની યોજના વાંચી, વિચારી આજે જ આપ નિર્ણય કરો અને આપના નામની ગ્રંથમાળા પ્રસિદ્ધ કરાવી તે અમૂલ્ય લાભ મેળવો.

યોજના.

જે ગૃહસ્થ ઓછામાં ઓછા રૂ. ૧૦૦૦) એક હજાર આ સભાને આપે તેમના નામથી ગ્રંથમાળા (સીરીઝ) (ગ્રંથો) આ સભાએ દરેક વખતે નીચેની શરતે પ્રકટ કરવા.

૨ સીરીઝનો પ્રથમ ગ્રંથ છપાવવાને માટે વધારેમાં વધારે રૂ. ૧૦૦૦) સુધી સભાએ ખર્ચવા.

૪ જાહેર લાઇબ્રેરી કે ભંડાર તેમજ સાધુ સાધ્વી મહારાજ વગેરેને આ સીરીઝના

2442

અમુક સંખ્યાના ગ્રંથો સભાના નિયમ મુજબ જે જે ભેટ આપાય તે તે 'સીરીઝવાલાની વતી સભા મારફત ભેટ' એવી ચીઢી છપાવી પુસ્તક ઉપર ચોડી ભેટ મોકલવામાં આવશે.

૭ તે સીરીઝની છપાતી દરેક બુકની પચીસ કોપી (વારંવાર) જે ગૃહસ્થના તરફથી આ ગ્રંથ માળા સીરીઝ છપાય (સીરીઝ માટે રકમ આપનારને) ભેટ આપવામાં આવશે.

૮ તે સીરીઝના પ્રથમ અડધા ગ્રંથો ખાંપી ગયા હોય તે સમયે ઉપજેલી તે રકમના પ્રમાણમાં તે ગૃહસ્થના નામથી બીજા ગ્રંથ (સીરીઝનો) સભાએ છપાવવો શરૂ કરવો; એજ રકમ સાચવી સીરીઝના બીજા ગ્રંથો સભાએ નિરંતર છપાવવા.

૧૦ ગ્રંથમાળાના પ્રથમના એક જ ગ્રંથમાં સીરીઝવાળા ગૃહસ્થનું 'ટુંકું' જીવનચરિત્ર, ફોટોગ્રાફ અને અર્પણપત્રિકા તેમની ઇચ્છાનુસાર (એકજવાર) આપવામાં આવશે.

નીચે પ્રમાણેના મહાશયોના (તરફથી તે રકમ આવી ગયેલ હોવાથી તેમના) નામથી ગ્રંથમાળાઓ પ્રકટ થઈ ચૂકી છે અને થશે.

૧ શેઠ આણંદજી પુરૂષોત્તમદાસ.	૨ વોરા હડીસંગ ઝવેરચંદ.
૩ શ્રીમાન્ સુખસાગરજી મહારાજ.	૪ શ્રીમાન્ આચાર્યશ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજ.
૫ વકીલ હરીચંદ નથુભાઈ	૬ શ્રી આત્મવલ્લભ ગ્રંથમાળા.
૭ શેઠ નાગરદાસભાઈ પુરૂષોત્તમદાસ, રાણપુર.	૮ શેઠ ઝવેરભાઈ ભાઈચંદ.
૯ શાહ મગનલાલ ઓધવજી.	૧૦ શેઠ અમરચંદ હરજીવનદાસ.
૧૧ શેઠ દીપચંદ ગાંડાભાઈ.	૧૨ શ્રીમતી કસ્તુર બહેન.
૧૩ સંતોત જગજીવનદાસ કૂલચંદ.	

ઉપરના મહાશયોએ પોતાની લક્ષ્મીનો સહાયક કર્યો છે. આપ પણ વિચારીને તે જ્ઞાનભક્તિના કાર્ય માટે પ્રયત્નશીલ થઈ સાહિત્યના ક્ષેત્રમાં આપનું નામ અમર કરશો તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

લાંબો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

લાઇફ મેમ્બર.

કોઇપણ શ્રવેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન આ સભામાં સભાસદ તરીકે દાખલ થઈ શકે છે.

એક સાથે રૂ ૫૦૦) આપનાર ગૃહસ્થ આ સભાના પેટ્રન (માનવંતા મુરબ્બી) થઈ શકશે.

એક સાથે રૂ ૧૦૦) આપનાર પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થઈ શકશે.

એક સાથે રૂ ૫૦) આપનાર બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થઈ શકશે.

જૈન લાઇબ્રેરી, શાળા કે સંસ્થા મેમ્બર તરીકે રજીસ્ટર્ડ થવા માગે તો રૂ ૫૦) ભરવાથી બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોના હક્કો ભોગવી શકશે.

પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને સભા તરફથી પ્રગટ થતા પુસ્તકની એક એક નકલ તથા આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક તેમની જાહેગી સુધી ભેટ આપવામાં આવશે.

બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને સભા તરફથી પ્રકાશિત થતા બે રૂપીયાની કિંમત સુધીના દરેક ગ્રંથની એક એક નકલ ભેટ આપવામાં આવશે, તેમજ આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક પણ તેમની જાહેગી સુધી ભેટ મળશે.

ગુજરાતી ભાષાના (સીરીઝ સિવાયના) પ્રકટ થતા કોઇ પણ ગ્રંથ મુદ્દલ કિંમતે (સાહિત્ય પ્રચારના શુભ હેતુથી) વેચાણ આપવામાં આવે છે.

卐

શ્રી અંક

卐

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વન્દે વીરમ્ ॥

બાહ્યવિષયવ્યામોહમપહાય રત્નત્રયસર્વસ્વભૂતે આત્મજ્ઞાને પ્રયતિ-
તવ્યમ્, યદાહુર્વાહ્યા અપિ—“ આત્મા રે શ્રોતવ્યો મન્તવ્યો નિદિ-
ધ્યાસિતવ્ય ” ઇતિ । આત્મજ્ઞાનં ચ નાત્મનઃ કર્મભૂતસ્ય પૃથક્ કિ-
શ્ચિત્, અપિ ત્વાત્મનશ્ચિદ્રૂપસ્ય સ્વસંવેદનમેવ મૃગ્યતે, નાતોડન્યદાત્મજ્ઞાનં
નામ, એવં દર્શનચારિત્રે અપિ નાત્મનો ભિન્ને । એવં ચ ચિદ્રૂપોડયં
જ્ઞાનાદ્યાખ્યામિરભિધીયતે । નનુ વિષયાન્તરવ્યુદાસેન કિમિત્યાત્મજ્ઞાન-
મેવ મૃગ્યતે ? વિષયાન્તરજ્ઞાનમેવહ્યજ્ઞાનરૂપં દુઃખં ક્ષિન્ધાત્ । નૈવમ્,
સર્વવિષયેભ્ય આત્મન એવ પ્રધાનત્વાત્, તસ્યૈવ કર્મનિબન્ધનશરીર-
પરિગ્રહે દુઃખિતત્વાત્, કર્મક્ષયે ચ સિદ્ધસ્વરૂપત્વાત્ ॥

યોગશાસ્ત્ર સ્વોપજ્ઞવિવરણ-શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિ.

卐

卐

પુસ્તક ૩૦ } વીર સં. ૨૪૧૮. માદ્રપદ. આત્મ સં. ૩૭. } અંક ૨ જો

માફી.

૧
અષ્ટાક્ષિકા પર્યૂષણાની, આત્મ ઉન્નતિ કારણે,
વિભુ વીરના ફરમાનને, આરાધીએ સદશપણે;
વિધ વિધ રૂપે સર્વ કરણી, કરવી એ ચિત્ત ગણે,
છે શ્રેષ્ઠ માફી તેહમાં, સાદર થતા જય આપણે.

૨
માફી અદુલ મધુર અને, તુટી સાંધે તેહ;
વીતરાગ પથની પ્રથા, જોડ ન જગમાં જેહ.

૩
ઝગડો લેશ ન સંભવે, જિન આજ્ઞા અનુસાર;
માફે સાચું ના કહો, સાચુ શુદ્ધ પ્રચાર.

૪
વેર ઝેર વરસે જિહાં, કંપે સુણતાં કાય;
મીટાડવા મૈત્રી કરો, જોની એહ જણાય.

૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૫
તુટ કુટ વિગ્રહ વળી, શાન્તિ નહીં લવલેશ;
જૈનીને છાજે નહીં, તેહવા છોડા વેશ.

૬
પ્રભુ આજ્ઞા હૃદયે ધરી, મમત્વ છોડી આજ;
હાથે હાથ મીલાવીએ પર્વારાધન કાજ.

૭
માફીના ઉડાણમાં, વાત વિવિધ સમાય;
અવલોકન કરતાં થકાં, માર્ગ સરલ સમજાય.

૮
જૈન બાળકો જ્ઞાન વિણ, રવડે છે ચોપાસ;
દયા ધર્મના નાયકો, સુસ ધનાવો ખાસ.

૯
ફાટ પડી તે સાંધવા, કરવો ઉદમ આજ;
તોડ જોડના નિયમથી, સાંધો જૈન સમાજ.

૧૦
ગૌતમ—વીર સમાગમે, કોમલ વાણી વિલાસ;
પ્રતિપાદક શૈલી થકી, શંકા કીધી વિનાશ.

૧૧
ગૌતમ સહ સાથી સહુ, એકાદશ ગણધાર;
આવી મળ્યા આનંદથી, કરતા તત્ત્વ વિચાર.

૧૨
ડંખ દંશ દૂરે કરો, પ્રેમ પ્રસારણ કાજ;
હુઃખ સર્વ દૂરે થશે, મળશે મિત્ર સમાજ.

૧૩
માફીના પ્રસ્તાવમાં, લગતી કીધી વાત;
અધોગતિ અટકાવીને, રક્ષણ અર્પો ભ્રાત.

૧૪
ભૂલો સહુ ગઈ ગુજરી, રહી તેનો કર ખ્યાલ;
જીવન સફલ બનાવવા, કર સાચી સંભાલ.

૧૫
મન હુઃખ કે વિધથી થયું, કરવા તેહ વિનાશ;
ક્ષમા યાચના એહની, આત્માનંદ પ્રકાશ.

વેલચંદ ધનજી .

અર્થશૂન્ય ક્ષમાપના અને ભાવમિથ્યાત્વ.

૨૭

અર્થશૂન્ય ક્ષમાપના અને ભાવમિથ્યાત્વ.

હમેશાં સવારે અને સાંજે, એક જ સૂર નીકળે છે કે—“સવ્વસ્સ સમણં”
ભદ્રં ત ચતુર્વિધ સંઘને પ્રણુતિભાવે, સૌ જીવોને સાચી ધર્મપરિણુતિથી ખમાવું
છું—ખમાવું છું.

હું પણ તેઓ પ્રત્યે ક્ષમું છું—ખમું છું. આ જ રીતે વાર્ષિક પર્વમાં પણ
ખમતખામણા થાય છે.

આ ક્ષમા—પાઠોમાં જીવમાત્ર સાથે મૈત્રી ભાવનો એકરાર છે.

આ પ્રતિજ્ઞાને પાળવી કે તોડવી એ આપણી પ્રવૃત્તિ ઉપર નિર્ભર છે.

કારણ ? કલેશ છે ત્યાં જૈનત્વ નથી.

કલેશનું મૂળ દૂષણ—શોષક દષ્ટિ છે.

જેટલી દૂષણ—દષ્ટિ દૂર, તેટલું જ તે પ્રતિજ્ઞા પાલન સુકર !

“તેણે ત્યારે શું કયું હતું ?”

એનો સમાલોચક ખનવાને જૈન ન જ ઇચ્છે. એવા ટીકાકાર ખનવામાં કોઈનું
ભૂષણ નથી.

એ ક્ષતિવો ચુંથવામાં આપણી ભલમનસાઈ નથી. એ જકાતી પજવણી કરવાની
આપણને સત્તા નથી.

એ નિગોહમાં ભમ્યો હતો : કૂર બન્યો હતો : જમાલી નીવડ્યો હતો : બટાક
થયો હતો : બોક્કો રહ્યો હતો : બાતલ ગયો હતો :

કે ભૂતકાળના અંધાર પર્ણમાં કયા નાટકનો રાજા થઈ આવ્યો હતો :

એ ઇતિહાસ ઉકેલવાનો આપણને પરવાનો નથી, માટે એ કારમી ગઈગુજરીને
ભૂલી જાઓ

તે અત્યારે ક્યાં ઉભો છે તે જોતાં શિખો !

દરેક જીવો મિથ્યાત્વગુણુઠાણેથી અયોગી ગુણુઠાણે જાય છે.

“ભૂતકાળ કોનો સારો છે” એ ચુંથણા ચુંથવામાં ભલમનસાઈ શી ?

એ યથાર્થ તપાસવાની શક્તિ પણ ક્યાં છે ?

તો, આજનો જ વિચાર કરો કે, દૂષણ—ગ્રાહક દષ્ટિ લય પામશે.

કોઈ મોટી ભૂલ કરે તો ? તમો તેની ભૂલને પચાવો ! સાચા જૈન બનો !

તેને ક્ષમા આપો !

શ્રમણ ભગવાન મહાવીરસ્વામીનું ફરમાન છે ભગવાન ભદ્રબાહુસ્વામી

જગત સન્મુખ રજુ કરે છે કે—

૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્વમિયવ્વં, સ્વમાવિયવ્વં । ઉવસમિયવ્વં, ઉવસામિયવ્વં । સુમદ્સંપુલ્લખા
બહુલેણં હોયવ્વં ॥ જો ઉવસમદ્ તસ્સ અત્થિ આરાહણા, જો ન ઉવસમદ્ તસ્સ
નાત્થિ આરાહણા । તમ્હા અપ્પણાચ્ચેવ ઉવસમિયવ્વં ॥

“ દરેક જીવો પ્રત્યે સાંવત્સરિ પ્રતિક્રમણમાં સાચા દીલના ખમત-ખામણા
કરે તે સાચો જૈન. ”

આટલો સ્પષ્ટ પ્રકાશ હોવા છતાં હું ખદ ધરતીકંપ જેવો આંચકો લાગે છે કે:—
વીતરાગના સંતાનો લહે છે.

આ ધડાકો શાનો ?

વર્ષોવર્ષનાં સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણો ! શું તેમાં કોઈ કીટ, પશુ, ઇન્સાન કે
સાધુ માટે છુટ રહે છે ?

દીવાળી ચાલી જાય, અને ચોપડા ચોકખા ન થાય. સંવત્સરી જાય અને
વૈર-વિરોધ ન શમે !

એ જ દીવાળું-એ જ ભાવમિથ્યાત્વ !!! વ્યાપારી જૈન આ દીવાળું ચલાવી શકે કે ?
આપણે બધાને ખમાવીએ. માત્ર ખાતલ કરીએ ? વીરના જ ઉપાસકને !

સાધર્મીકને ! સંઘના જ અંશને !

એ હીસાબ કેમ ચોકખો થાય ?

છતાં પોતાને જૈન મનાવવો એ કેવો માયા-મૃષાવાદ ? આ અનન્તાનુબંધીની
માયાનો વિપાક શો ?

વિવેકી મનથી જરા વિચારો ! દંભી મટી સાચા જૈન બનો !

ભૂલ એ અનાદિકાળની છાદ્મસ્થિતિ હીણુપત છે. પારકાની ભૂલો જોવામાં
નામોશી છે.

ખીજાની ભૂલને દૂર થતી જોવા ઇચ્છે-પ્રેરે તે જૈન !

વિચારક હૃદયો આજની ઉલટી પ્રવૃત્તિથી કમકમે છે.

કુમળા જૈનો કંપે છે કે-અમારા વડિયોએ આ શો જંગ માંડ્યો છે ?

જગત્ હસે છે કે-જૈનોની નૌકા કયાં ગોથા ખાઈ રહી છે ? શું સુકાનીઓ ઉંઘ ખેંચે છે ?

જૈનો ! ચેતો ! એ કલંક કાલિમાને ભૂંસી નાખો ! ઉંઘશો તો હાથ
ધસતા રહી જશો !

ઉઠો ! કટિબદ્ધ થાઓ ! ખમત-ખામણાનો અર્થ ઉકેલ કરો !

વૈર-વિરોધની ક્ષમા લ્યો-ક્ષમા દો !

કલેશ છે ત્યાં અધર્મ છે, ક્ષમા છે ત્યાં ધર્મ છે: એ વીર-સૂત્રને પોતામાં
ઉતારી વિશ્વવ્યાપી બનાવો !

ઓ વીરપુત્રો ! વીરપુત્ર બનવાની લાયકાત ન મેળવો એ તો ખરેખર શરમની વાત છે !

એ મૂર્ખનો સરદાર.

૨૯

એ કમળેરીને હફનાવો ! એ જુઠી શાણુશાહીને ફેંકી દો ! એ નાલાયકીના
હાંલી ફતવાને ચીરી નાખો !

સાધર્મિકને દેખી આનંદનાં અમી ખાળો ! ભાઈ ભાઈને પ્રેમથી બાથ લીડો !

શ્રી સંઘમાં એકદીલી બહેલાવો !

અને એક જ સાથે, ઘોર અવાજે વીર વચનનો અનુપમ ઘોષણુ-નાદ કરો કે:—

શ્વામેમિ સર્વજીવે, સર્વે જીવા સ્વમંતુ મે ।

મિત્તી મે સર્વભૂણસુ, વેરં મર્જનં ન કેણઈ ॥

જગત્ એ નગ્ન-સત્યનો પડઘો પાડશે—અપનાવશે ! એમાં જ આપણું
પરમાર્થ જૈનત્વ છે.

રોશનમહોક્ષા,

આગરા.

}

લે.

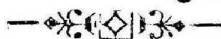
ક્ષમાપ્રાર્થી—

મુનિ દર્શનવિજય.

એ મૂર્ખનો સરદાર.

સ્વ સ્ત્રીએ પ્રેમ નહિ, અન્ય સ્ત્રી સેવનાર;
પ્રેમ ચીજ સમજે નહિ, એ મૂર્ખનો સરદાર. ॥ ૧ ॥
પૈસા તણે કારણે, નોકરી જે કરનાર;
ખાય તેનું ખોદે, એ મૂર્ખનો સરદાર. ॥ ૨ ॥
ભણી ભણી પંડિત થયો, ભણ્યો શાસ્ત્ર અપાર;
દયા ધરમ જાણ્યો નહિ, એ મૂર્ખનો સરદાર. ॥ ૩ ॥
હોંસ કેરે કારણે, વઢવાડમાં ભાગ લેનાર;
પોત પોતાનું સંભાળે નહિ, એ મૂર્ખનો સરદાર. ॥ ૪ ॥
ખી.એ. થયા એમ. એ. થયા, થયા સર્વ શાસ્ત્ર જાણનાર;
પોત વડાઈ પોતે જે કરે, એ મૂર્ખનો સરદાર. ॥ ૫ ॥
સ્વારથ કેરે કારણે, જે ધર્મ ન જાણનાર;
સત્ય વાત સમજે નહિ, એ મૂર્ખનો સરદાર. ॥ ૬ ॥
અયોગ્ય કર્મ જે કરી, પાછળ શોક કરનાર;
સાફ નરસું સમજે નહિ, એ મૂર્ખનો સરદાર. ॥ ૭ ॥
પૈસા કેરે કારણે, મુસાફરી જે કરનાર;
ઝાડ તળે રાત વાસો કરે, એ મૂર્ખનો સરદાર. ॥ ૮ ॥

શા બાબુલાલ પાનાચંદ (નડોદ).

અગિયાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર,

શ્રી જ્ઞાતાસૂત્ર.

(વર્ષ ૨૯ માના બારમા અંકના પૃષ્ઠ ૨૮૯ થી શરૂ)

અં ૮

સૂત્ર ૬૪ થી ૭૮

શ્રી મહિનાથ ચરિત્ર.

હે ભગવાન્ યદિ શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરે સાતમા જ્ઞાત અધ્યયનનો એ અર્થ કહ્યો છે તેમ હે ભગવાન્ ! આઠમા અધ્યયનનો શો અર્થ પ્રરૂપ્યો છે ? હે જંબૂ ! આ પ્રમાણે—(શ્રી સુધર્મા ગણધર શ્રી જંબૂસ્વામીને કહે છે.)

તે કાલે અને તે સમયે આ જંબૂદ્વીપ-દ્વીપના મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં મેરૂ-પર્વતની પશ્ચિમે નિષધપર્વતની ઉત્તરે મહાનદી શિતોદ્ધાની દક્ષિણે સુખાવહ-વખારપર્વતની પશ્ચિમે અને પશ્ચિમ લવણસુદ્રની પૂર્વે આ સ્થાને સલિલાવતી નામની વિજય છે. તે સલિલાવતી વિજયમાં વિતશોકા નામની નગરી છે, જે નવ યોજન પહોળી છે. યાવત્....દેવલોક સમાન છે. તે વિતશોકા રાજધાનીમાં ઇશાનકોણે ઈંદ્રકુલ નામે ઉદ્યાન છે. તે વિતશોકા રાજધાનીમાં બલ નામનો રાજા હતો, જેના અંતઃપુરમાં ધારિણી વિગેરે હજાર દેવીઓ (રાણીઓ) હતી. ત્યારે તે ધારિણી દેવી અન્યદા કોઈ દિન સ્વપ્નમાં સિંહને બેઠેને જાણી. યાવત્....મહાબલ નામનો પુત્ર થયો, જે બાલભાવ છોડી, યાવત્....લોગસમર્થ થયો.

ત્યારે માતાપિતા તે મહાબલને એક દિવસે જ સમાન વયવાળી કમલશ્રી વિગેરે ૫૦૦ રાજશ્રેષ્ઠ કન્યાઓ સાથે પાણિગ્રહણ કરાવે છે. પાંચસો પ્રાસાદ અને પાંચસો દાત, યાવત્....વિચરે છે (રહે છે).

સ્થવિર પધાર્યા, ઈંદ્રકુલ ઉદ્યાનમાં સમોસર્યા, નાગરિકો આવ્યા, બલ-રાજા પણ આવ્યો. ધર્મ સાંભળી અવધારી, જેમ....વિશેષમાં મહાબલકુમારને રાજ્ય પર સ્થાપે છે (દીક્ષા સ્વીકારે છે). યાવત્....અગીયાર અંગોને જાણી ઘણાં વર્ષો શ્રમણ-પર્યાયને પાળીને જ્યાં ચારૂપર્વત છે ત્યાં માસભક્તથી સિદ્ધ થયો.

ત્યારે તે કમલશ્રી અન્ય દિને સ્વપ્નમાં સિંહને જુએ છે યાવત્....બલભદ્ર કુમાર થયો, જે યુવરાજ બન્યો.

તે મહાબલ રાજાને આ છ બાલમિત્ર રાજાઓ હતા. તેના નામ અચલ, ધરણ, પૂરણ, વસુ, વૈશ્રમણ અને અભિચંદ્ર. જેઓ સાથે જન્મ્યા હતા, યાવત્....સમ્યક્ હિત માટે સહચારી ભાવે અન્યોઅન્યના કથનને સાંભળે છે (સ્વીકારે છે).

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૩૧

તે કાળે તે સમયે ઇંદ્રકુલ ઉદ્યાનમાં સ્થવિર સમોસર્યા, પર્ષદા આવી. મહાબલ ધર્મ સાંભળીને જેમ વિશેષમાં છ બાલમિત્રોને પૂછી બલભદ્રકુમારને રાજ્યપર સ્થાપું, યાવત....છએ બાલમિત્રોને પૂછે છે ત્યારે તે છએ મહાબલ રાજાને આ પ્રમાણે કહ્યું—‘ હે દેવાનુપ્રિય ! યદિ તમે દીક્ષા લ્યો છો તો પછી અમોને બીજો આધાર કોણ ? ’ યાવત....દીક્ષા લઈશું. ત્યારે તે મહાબલ રાજાએ છએ મિત્રોને કહ્યું—‘ જો તમે મારી સાથે, યાવત....દીક્ષા લ્યો, તો જાઓ મોટા પુત્રને પોતપોતાના રાજ પર બેસાડો.

હજારો મનુષ્યો ઉપાડી શકે એવી શિળિકામાં બેસી યાવત....પાછા આવે છે ત્યારે તે મહાબલ રાજા છએ બાલમિત્રોને તૈયાર થઈને પાછા આવેલા જુએ છે. જોઈને હર્ષિતં કૌટુંબિક પુરૂષોને બલભદ્રનો રાજ્યાભિષેકં પૂછે છે.

ત્યારે તે મહાબલે, યાવત....મહાન ઋદ્ધિથી દીક્ષા સ્વીકારી અગીયાર અંગોને લણી ઘણાં ચૌથભક્તો, યાવત....લાવતા વિચરે છે.

ત્યારે તે મહાબલ પ્રમુખ સાતે મુનિઓ એકઠા થયા ત્યાં તેમને પરસ્પર આ પ્રમાણે કથાલાપ થયો—“ હે દેવાનુપ્રિય ! જ્યારે આપણે (આપણામાંથી એક) એક તપકર્મ સ્વીકારી વિચરે ત્યારે આપણે સર્વેએ તે તપકર્મ સ્વીકારી વિચરવું ” એ પ્રમાણે કહી પરસ્પરના એ વચન સંભળાવે છે—સાંભળે છે. સાંભળીને ઘણાં ચૌથભક્તો યાવત....વિચરે છે.

ત્યારે તે મહાબલ કુમારે આ કારણોથી સ્ત્રીનામગોત્રકર્મ બાંધ્યું. મહાબલ સિવાયના છ મુનિઓ જ્યારે એક ઉપવાસથી વિચરે છે ત્યારે તે મહાબલ મુનિ બે ઉપવાસ કરી વિચરે છે. જ્યારે મહાબલ સિવાયના મુનિઓ છઠ્ઠ કરે છે ત્યારે મહાબલ મુનિ અઠ્ઠમ કરે છે. એ જ રીતે તેઓ અઠ્ઠમ તો આ દશમ્, તેઓ દશમ્ તો આ દ્વાદશમ.

વળી મહાબલ અણગારે ૨૦ કારણોને સાધી, અનેક રીતે આરાધી તીર્થંકરનામ ગોત્રકર્મ ઉપાજ્યું. તે આ પ્રમાણે—

૧ અરિહંત, ૨ સિદ્ધ, ૩ પ્રવચન, ૪ ગુરુ, ૫ સ્થવીર, ૬ બહુશ્રુત અને ૭ તપસ્વીની ભક્તિ, ૮ તીવ્ર જ્ઞાનોપયોગ, (૧). ૯ દર્શન, ૧૦ વિનય, ૧૧ આવશ્યક, ૧૨ નિરતિયાર શિલવ્રત, ૧૩ ક્ષણ ક્ષણ વૃદ્ધિવાળો સંવેગ, ૧૪ તપ, ૧૫ ત્યાગ, ૧૬ વૈયાવૃત્ય, ૧૭ સમાધિ, (૨) ૧૮ અપૂર્વ જ્ઞાનગ્રહણ, ૧૯ શ્રુતભક્તિ અને ૨૦ પ્રવચન પ્રભાવના. જીવ આ વીશ કારણોથી તીર્થંકરપણું મેળવે છે. (૩)

ત્યારે તે મહાબલ વિગેરે સાતે મુનિઓ માસિક ભિક્ષુ પ્રતિમાને સ્વીકારી વિચરે છે, યાવત....એક રાત્રિકી (બારમી ભિક્ષુ પ્રતિમા) ને સ્વીકારી વિચરે છે.

૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ત્યારબાદ તે મહાબલપ્રમુખ સાતે અણુગારે લઘુ સિંહનિષ્કિડિત તપ સ્વીકારી વિચરે છે. તે આ પ્રમાણે—ચોથલક્ષ્મી કરે છે, સર્વ કામ-ગુણિત આહારથી પારણું કરે છે, પછી અનુક્રમે છઠ્ઠું, ચઉત્થ, અઠ્ઠમ, છઠ્ઠું, દશમ, અઠ્ઠમ, દ્વાલસ, દશમ, ચઉદશમ, દ્વાલસ, સોલસમ, ચઉદશમ, અઠ્ઠારસમ, ચઉદશમ, વીસમ, અઠ્ઠારસ, વીસમ, સોલસમ, અઠ્ઠારસમ, ચઉદશમ, સોલસમ, દ્વાલસમ, ચઉદશમ દસમ, દ્વાલસમ, અઠ્ઠમ, દશમ, છઠ્ઠું, અઠ્ઠમ, ચઉત્થ, છઠ્ઠું અને ચઉત્થ કરે છે. દરેકમાં સર્વ કામગુણક આહારથી પારણું કરે છે. એ પ્રમાણે આ લઘુ સિંહનિષ્કિડિત તપની પ્રથમ પરિપાટી છ મહિના અને સાત અહોરાત્રિયે સૂત્રાનુસારે આરાધિત થાય છે; ત્યારબાદ પરિપાટીમાં ચઉત્થ કરે છે પરંતુ વિગઈ રહિત આહારથી પારણું કરે છે.

એ રીતે ત્રીજી પરિપાટીમાં અલેપકારિ-આહારથી પારણું કરે છે. એ રીતે જ ચોથી પરિપાટી, જેમાં આયંબિલથી પારણું કરે છે. ત્યારે તે મહાબલ વિગેરે સાતે મુનિઓ લઘુ સિંહનિષ્કિડિત તપને બે વર્ષ અને અઠ્ઠાવીશ અહોરાત્રિયે આગમ પ્રમાણે, આજ્ઞાપ્રમાણે આરાધીને જ્યાં સ્થવિર ભગવંતો છે ત્યાં આવે છે. આવીને સ્થવિર ભગવંતને વાંદે છે—નમે છે, નમીને આ પ્રમાણે કહે છે.

‘હે ભગવન ! અમો મહાસિંહનિષ્કિડિત તપને ઇચ્છીએ છીએ. તેજ રીતે જેમ લઘુસિંહનિષ્કિડિત તપ હતો, વિશેષમાં (ચોથલક્ષ્મી પ્રારંભીને) ચોત્રીશ-ઇમ સુધી ઉપવાસ કરવાથી પ્રથમ પરિપાટીમાં એક વર્ષ છ માસ અને અઠ્ઠાવીશ અહોરાત્રી કાળ ચાલ્યો જાય. સંપૂર્ણ સિંહનિષ્કિડિત તપ (ચાર પરિપાટીએ) છ વર્ષ બે મહિના અને બાર અહોરાત્રીએ પૂરો થાય છે. ત્યારે તે મહાબલ વિગેરે સાતે મુનિઓ મહાસિંહનિષ્કિડિત તપને યથાઆગમ યાવત્આરાધીને જ્યાં સ્થવિર ભગવંતો છે ત્યાં આવે છે. આવીને સ્થવિર ભગવંતને વાંદે છે—નમે છે, નમીને ઘણું ચઉત્થલક્ષ્મી, યાવત્.....વિચરે છે.

ત્યારબાદ તે મહાબલપ્રમુખ સાતે મુનિઓ તે ઉદાર તપવડે શુષ્ક ભૂખ્યા જેમ સ્કંદક (ભગવતીસૂત્ર શતક ૨). વિશેષમાં સ્થવિરને પૂછીને ચારપર્વત પર ચડે છે. ચડીને બે માસની સંલેખણાએ એકસો વીશ લક્ષ્મીને છેદ કરી ચોરાશી લાખ વર્ષનો શ્રમણ-પર્યાય પાળીને ચોરાશી લાખ પૂર્વનું સર્વ આયુષ્ય પાળીને જ્યંતવિમાનમાં દેવપણે ઉત્પન્ન થયા. (સૂત્ર ૬૪).

ત્યાં (જ્યંતવિમાનમાં) કેટલાએક દેવોની બત્રીશ સાગરોપમ સ્થિતિ હોય છે. ત્યાં મહાબલ સિવાયના છ દેવોને કંઈક ન્યૂન બત્રીશ સાગરોપમની સ્થિતિ હતી; જ્યારે મહાબલદેવને પરિપૂર્ણ બત્રીશ સાગરોપમની સ્થિતિ હતી.

ત્યારે મહાબલ સિવાયના છ દેવો તે દેવલોકથી આયુ-સ્થિતિ અને ભવનો ક્ષય થવાથી ચ્યવીને આ જંબૂદ્વીપમાં ભરતક્ષેત્રમાં વિશુદ્ધ માતા-પિતા-

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૩૩

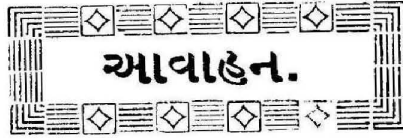
વાળા વંશમાં રાજકુળોમાં અલગ અલગ કુમારપણે જન્મ્યા. તે રાજકુમારોના નામો આ પ્રમાણે છે—પ્રતિબુદ્ધ ધર્મવાકુ (કેશલ) દેશનો રાજકુમાર, ચંદ્રછાય અંગનો રાજકુમાર, શંખ કાશીનો રાજકુમાર, રૂપી કુણાલનો રાજકુમાર, અદ્વીનશત્રુ કુરુનો રાજકુમાર અને જિતશત્રુ પંચાલનો રાજકુમાર (અર્થાત્ છ દેવો તે રાજકુમારરૂપે જન્મ્યા.)

ત્યારબાદ તે મહાબલ દેવ ત્રણ જ્ઞાનયુક્તપણે ગ્રહો ઉચ્ચ સ્થાનમાં હતા, દિશાઓ શાંત હતી—અંધકાર રહિત હતી. વિશુદ્ધ હતી, જયવંત શકુનો હતા. પવન પ્રદક્ષિણ—અનુકૂળ હતો, ભૂમિમાં શાંત ગતિ કરતો હતો, પૃથ્વી હરીયાળી હતી અને મનુષ્યો આનંદકીડામાં તત્પર હતા એમ શુભ વખત હતો ત્યારે અર્ધી રાતના સમયે અશ્વિની નક્ષત્રનો યોગ થતાં જે હેમંતઋતુના ચોથે મહિને આઠમે પક્ષે ફાગણ શુદ્ધ ચોથને દિને ગત્રીશ સાગરોપમની સ્થિતિવાળા (જયંત) વિમાનથી અણુંતરપણે ચ્યવન કરીને આ જંબૂદ્વીપના ભરતક્ષેત્રમાં મિથિલા રાજધાનીમાં કુંભરાજની રાણી પ્રભાવતીદેવીની કુક્ષીમાં આહાર, શરીર અને ભવનો ત્યાગ કરી ગર્ભપણે આવ્યો.

તે રાત્રીએ ચૌદ મહાસ્વપ્ન વર્ણન. સ્વામીને કથન તથા સ્વપ્નપાઠકને પ્રશ્ન યાવત્.....વિચરે છે.

ત્યારબાદ તે પ્રભાવતીદેવીને ત્રણ માસ બહુ જવા પછી આ પ્રમાણે દોહદો ઉત્પન્ન થયા. તે માતાઓને ધન્ય છે કે જેઓ જળસ્થળની શોભાયમાન ઘણી પંચરંગી માળાઓવડે આચ્છાદિત તથા ઢાંકેલી શય્યામાં સુખે બેસે છે, સુખે સુવે છે અને રહે છે. તથા પાડલ, મલ્લિકા, ચંપક, અશોક, પુન્નાગ, નાગ, મરવો, હમણુક, અણોજ્જ તથા શતપત્રથી બનેલ અતિ સુંદર સ્પર્શ તથા રંગવાળા તીવ્ર ગંધ સમૃદ્ધવાળા મહાન્ શ્રી દામગંડને સુંઘતી—મૂકતી પોતાની ઇચ્છાઓને તૃપ્ત કરે છે. ત્યારે તે પ્રભાવતી રાણીને આ દોહદ ઉત્પન્ન થયો છે એમ જાણીને નજીકના વાણવ્યંતર દેવો કુંભરાજના મહેલમાં જળસ્થળની યાવત્.....પંચરંગી કુંભપ્રમાણુ ભારપ્રમાણુ માળાઓ એકઠી કરે છે અને એક શ્રી દામગંડને યાવત્.....તીવ્ર ગંધ સમૃદ્ધવાળાને મેળવે છે; ત્યારે તે પ્રભાવતીદેવી જળસ્થળના યાવત્.....માળાઓથી દોહદને પૂરો કરે છે. એ રીતે તે પ્રભાવતીદેવી પ્રશસ્ત દોહદવાળી યાવત્.....રહે છે.

ત્યારબાદ તે પ્રભાવતીદેવીએ નવ મહિના અને સાડાસાત દિવસ જતાં હેમંતઋતુના પ્રથમ મહિનામાં બીજ પક્ષમાં માગશર શુદ્ધ અગીયારસ તીથિએ મધ્યરાત્રી સમયે અશ્વિની નક્ષત્રનો યોગ આવતાં ઉચ્ચ સ્થાનમાં ગ્રહો, યાવત્.....મનુષ્યો હર્ષકીડામાં તત્પર હતા ત્યારે નિરોગભાવે આરોગ્યવાન ઓગણીસમા તીર્થંકરને જન્મ આવ્યો. (સૂત્ર ૬૫) (આહુ).

ભકિત કરો શુદ્ધ ભાવે રે,
 વીર વાણી ધારો ભાવે રે. અં
 વીર વિના શેને ઉદ્ધરશે રે,
 સત્યાધાર કયાંથી ધરશે રે ? ત
 પળ વિપળે ધ્યાને ધરજો રે,
 આચાર સૌ શુદ્ધ કરજો રે. નાં
 દંભ, દ્રેષ, દગો ત્યાગો રે,
 જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર માગો રે. દ
 ક્રોધ, માન, માયા, લોભ છોડી રે,
 રહો સત્ય માર્ગે ચિત્ત જોડી રે. ઝી
 સત્ય, સમતા, સત્સંગ સેવો રે,
 મિથ્યાત્વ, મમત્વ છોડી દેવો રે. લી
 સુગુણગ્રાહી વીરગુણ ગાવો રે,
 વીર ભકત સૌ આવો આવો રે. કા
 વીરવાણી સદા સુખકારી રે,
 કહે છે સૌ સંત હિતકારી રે, ઢા
 અભિલાષ ઉરે આ જાવો રે,
 સૌ સાથે મળી વીર ધ્યાવો રે. ક
 અર્પે તેજ આતપ નિર્મલ રે,
 ગ્રહે વારિના કુસુદ્ધ કમલ રે, મં
 એક તેજ દ્રેષી કરમાય રે,
 બીજો વિમળ ભાવે મલકાય રે. ની
 વીર વાણીએ કર્મ કચડાય રે,
 કર્મ જાંદીકૃત આત્મા ઓપાય રે. ખી
 પ્રમાદે વીસરતાં ભરમાય રે,
 અનુચરતાં જ્ઞાને મુક્તિ થાય રે. લી
 ઝો ભવીભદ્ર ભવ પારા રે,
 ધ્યાવો “વિનયે” વીર ધ્યાવો રે. ઝં !

વિનયકાંત કાંતિલાલ મહેતા.—અમદાવાદ.

ઉત્તતિને પંથે (ચાર ગુણુની પ્રાપ્તિ.)

ભાવથી ગૃહીધર્મ જેને પ્રાપ્ત થાય છે તેનામાં ચાર ગુણુ અવશ્ય પ્રગટે છે:—

૧ પ્રથમ આત્મશાન્તિ—આત્મા આત્માકારે પરિણમે ત્યારે અદ્ભુત આનંદ પ્રગટે છે.

૨ મનનો સંતોષ—આસક્તિ વિનાનું મન થાય છે અથવા વિષયાદિકમાં આસક્તિ ઓછી થતાં મન દોડાદોડી કરવાનું કામ બહુ જ ઓછું કરતું હોવાથી મનની શાંતિ ટકી રહે છે; અથવા કર્મના સિદ્ધાન્ત જાણતો હોવાથી જે થાય છે તે યોગ્ય થાય છે એમ સમજી, બહુ ઉત્પાત કે હાલવોય ન કરતાં તેમાં સાક્ષીભાવે રહે છે તેથી શાંતિ મળે છે.

૩ ત્રીજો ગુણુ—તેને કર્મની આવક ઓછી થાય છે. કર્મની મોટી લાંબી સ્થિતિને તે બાંધતો ન હોવાથી, કર્મનો બોજો હલકો થવાને લીધે મન સ્ફુર્તિવાળું સાત્ત્વિક બને છે.

૪ ચોથો ગુણુ—સંસાર પરિભ્રમણનો ભય ઓછો થાય છે. પોતાનાં તાત્ત્વિક જ્ઞાન અને વર્તનથી તેને સંતોષ થાય છે; તેનું મન કબુલ કરે છે કે હવે મારે વધારે ભવભ્રમણ કરવું પડશે નહીં.

“ આત્માર્થી ભાઈ બહેનોએ અવશ્ય આદરવા યોગ્ય
શ્રાવકનાં બાર વ્રતો [સંક્ષેપમાં]

પહેલું અહિંસા વ્રત:—હાલેચાલે તેવા મોટા વ્રસ જીવો જે નિરપરાધી હોય તેમને જાણી જોઈને ઇરાદાપૂર્વક મારવાની બુદ્ધિથી મારીશ નહીં. (આરંભાદિ કારણે જયણા.) ૧

બીજું સત્ય વ્રત:—કોઈને પ્રાણહાનિ જેવું નુકશાન થાય તેવું અસત્ય હું બોલીશ નહીં ૨

ત્રીજું અચૈર્ય વ્રત:—જૂઝમ, અન્યાય કે વિશ્વાસઘાત કરીને કોઈનું ધનાદિ ગ્રહણ નહીં કરું. ૩

ચોથું સ્વસ્ત્રી-પતિ સંતોષ વ્રત:—વિવાહિત સ્વસ્ત્રી કે પતિ સિવાય અન્ય સાથે વિષયલોગનો ત્યાગ. ૪

૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પાંચમું પરિચ્છેદપરિમાણુ વ્રતઃ—ધન ધાન્યાદિકતું અમુક પરિમાણુ રાખી બાકીનાનો ત્યાગ. ૫

છઠ્ઠું દિગ્વિરમણુ વ્રતઃ—ચાર દિશા, ચાર વિદિશા અને ઉચે નીચે જવા આવવાનું અમુક પ્રમાણુ રાખીને સ્વધર્મ-કર્મનો નાશ થાય તેવા દેશાદિકમાં પરિભ્રમણુ કરવાનો ત્યાગ. ૬

સાતમું ભોગોપભોગવિરમણુ વ્રતઃ—માંસ, મદિરાદિક અલક્ષ્ય ખાન-પાનનો સર્વથા ત્યાગ તથા મહાઆરંભ-સમારંભવાળા પંદર કર્મહાનના પાપ વ્યાપારોનો સર્વથા બનતાં સુધી ત્યાગ. ૭

આઠમું અનર્થદંડવિરમણુ વ્રતઃ—નિષ્પ્રયોજન પાપ લાગે તેવાં નાટક પ્રેક્ષણાદિકનો, અસતી પોષણાદિકનો, કેઈને ખોટી સલાહ કે પાપોપદેશ દેવા વિગેરેનો વિવેકથી ત્યાગ. ૮

નવમું સામાયક વ્રતઃ—સમભાવમાં, આત્મભાવમાં, આત્માકાર વૃત્તિ કરીને નિત્યે જો ધરી સુધી ધ્યાન-ચિન્તન કરવું અથવા પંચવિધ સ્વાધ્યાયનું સેવન કરવું. ૯

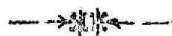
દશમું દેશાવગાસિક વ્રતઃ—પૂર્વોક્ત છઠ્ઠા વ્રતનો સંક્ષેપ કરવો. ચૌદ નિયમો દિવસ રાત્રી કે પક્ષ માસાદિકની મર્યાદાથી ધારવા. દશ અથવા એકથી વધારે સામાયક સુધી શાન્તિમાં એક સ્થળે રહેવું. ૧૦

અગીયારમું પૌષધ વ્રતઃ—આઠમ, પાખીપ્રમુખ પર્વ દિવસે મહિના કે વર્ષમાં ચાર પહોર કે આઠ પ્રહર સુધી આત્મભાવમાં રહેવાનો નિશ્ચય (નિયમ) કરી પોષધશાળાદિકમાં રહેવું. ૧૧

બારમું અતિથિસંવિભાગ વ્રતઃ—સંયમધારી અતિથિ એવા સાધુ સાધ્વીઓ વિગેરેને ઉદાર દીલથી દાન-નિર્દોષ પ્રાશુક આહાર, પાણી, વસ્ત્ર, પાત્ર, સ્થાન, ઔષધાદિક આપવું. ૧૨

સૂચના—ઉક્ત વ્રતોનો પ્રથમ અભ્યાસ પાણી, પોતાની શક્તિ વિચારી, સઘળાં કે બને તેટલાં વ્રતોનું દ્રવ્યભાવથી સ્વરૂપ ગુણગમ્ય સમજીને આદરવાથી તે અધિક હિતદાયક થાય છે. ઇતિશમ્.

લે૦ સદ્ગુણાનુરાગી,
મુનિશ્રી કંપૂરવિજયજી મહારાજ.

પૂજનની સફળતા.

૩૭

ચિત્ત પ્રસન્ને રે પૂજન ફળ કહ્યું.

શ્રીમદ્ આનંદધનજી મહારાજના ઉપલા વચનમાં સારાચે પૂજનનું રહસ્ય સમાયેલું છે એમ કહેવામાં જરાપણ અતિશયોક્તિ નેવું નથી. જૈનો પ્રભુ-પૂજા ને આંગી રચના માટે અઢળક દ્રવ્ય વ્યય કરનાર તરિકે સુવિખ્યાત છે; છતાં દિલગીરી સાથે કહેવું પડશે કે અન્ય ધર્મીઓના, ખાસ કરીને ક્રિશ્ચિયન કે શીખના દેવમંદિરો કરતાં આપણા આ દેવાલયોમાં અને રચનામાં શાંતિ ને કળા જવલ્લે જ દૃષ્ટિગોચર થાય છે.

એનું કારણ શોધવામાં આપણી વણિકબુદ્ધિ કામે લગાડવી જ જોઈએ. અવશ્ય દેવપૂજા એ ભક્તિનું પ્રાથમિક સાધન છે છતાં સાધન જો સાધ્યને ભૂલાવી દેતું હોય તો, અથવા સાધન પોતે સાધ્ય પર આવરણરૂપ બનતું હોય તો, અગર તો સાધ્યના સાચા શિક્ષાસૂત્રોનો સાધનમાં અપદ્વાપ થતો હોય તો ઘડીભર એ સ્થિતિ ચલાવી ન જ શકાય. સાચો જૈન એમાં યથાશક્તિ સુધારણા અર્થે યત્ન આદરે જ. આ વિષયમાં ઉંડા ઉતરતાં પૂર્વે પૂર્વાચાર્યોએ સાત પ્રકારની શુદ્ધિ સાચવવા માટે આપણું લક્ષ્ય ખેંચ્યું છે તે વાત યાદ કરી જઈએ.

એમાં વસ્ત્રશુદ્ધિ તરફ જોઈશું તો આપણને જણાશે કે સમાજનો મોટો ભાગ પૂજના વસ્ત્ર પોતીકા સ્વતંત્ર રાખવાનું હજી શીખ્યો જ નથી ! આ શું ઓછું શોચનીય છે ! દેરાસરે રખાતા વસ્ત્ર કેટલા સ્વચ્છ હોય છે તે આપણી જાણ બહાર નથી જ. કદાચ યાત્રાળુ કે પરદેશથી આવનાર વર્ગ એનો લાભ લે તો એ સમજી શકાય તેવું છે, પણ જેઓને રોજ પૂજા કરવી છે અને જેઓ સાંસારિક યા તેવા અન્ય પ્રસંગોએ ખર્ચ કરતાં જરા પણ મુંઝાતા નથી તેઓ શા સાફ પૂજન માટે એક ઘોતર ને ઉત્તરાસન ન વસાવી શકે ? દેરાસરમાં કિંવા ઘરના એક ભાગમાં એકાદી ખોટી પર અલગ રાખતાં તેમને કોણ પ્રતિબંધ કરે તેમ છે ? કદાચ કહેવામાં આવે કે પ્રમાદથી જ એમ બનતું નથી તો એ બચાવ પગવાર પણ ટકી શકે તેમ નથી; કારણકે પરમાત્મા મહાવીરદેવનું ગણધર શ્રીગૌતમસ્વામી જેવાને 'ક્ષણમાત્ર પ્રમાદ ન કરીશ' એવું શિક્ષાસૂત્ર હતું તો આપણા જેવા પામરો માટે તો એ હોય એમાં શું આશ્ચર્ય ! આ તો ભક્તિથી વશીકરણ કરવાના મંત્રનો સામાન્ય

પાઠ માત્ર છે. વસ્તુશુદ્ધિ સાચવવામાં ધર્મના ફરમાન કરતાં પણ દેહરક્ષાનું પાલન વધુ અંશે દૃષ્ટિગોચર થાય છે. પરસ્પરના ભિન્નભવિતિય પરસેવાથી તેમજ રોગથી બીજાઓને એનો ચેપ બેસે છે એ વાત આજે નવેસરથી સમજાવવાની ન હોય. વળી સંઘના ઘોતીઆ એટલે એની સાચવણમાં વિવેકનું નામ ન મળે ! એમાંથી કેટલેક સ્થળે તો બહુ છુટતી હોય ત્યાંલગી કોઈને ધોવડાવવાની પરવા પણ નથી હોતી ! વળી ઘણાને તો પૂજા કરી આવ્યા બાદ પેટીમાં નાંખવાની કે ખીંટી પર ભરાવવાની પણ તસ્દી લેતાં ભાર પડે છે; જ્યારે કેટલાક તો ખેસનો પહેરવામાં પણ ઉપયોગ કરતાં શરમાતા નથી ! ઘણી જગ્યાએ પૂજના વસ્ત્રો એવા પ્રકારના જ હોય છે કે એમાં ઘોતીઆ ઉત્તરાસનની લાઈન દોરી કરનાર અવશ્ય મુંઝાય.

આ તો એક દૃષ્ટિબિન્દુથી વાત થઈ. હવે બીજું લઈએ. શ્રીમંતોને ઉપરોક્ત સ્થિતિનો અનુભવ નથી કરવો પડતો. ઘણા અલગ વસ્ત્રો રાખે છે, પણ મોટા ભાગે જોશો તો રેશમી વસ્ત્રો જ ! ભલે તે પીળા, લીલા કે શ્વેત ને શોભીતા લાગે ! કદાચ તેના ચકચકાટમાં અંજલિ પણ જવાય ! છતાં એ પવિત્ર ને શુદ્ધ છે એમ કહેવાની હિંમત તો ખુદ વાપરનાર પણ નહિં કરી શકે.

આજે એ વાત છુપી તો નથી જ રહી કે રેશમની ઉત્પત્તિ એટલે લાખો કોશેટાના પ્રાણુનું બળિહાન ! ઉના-ચામડીને બાળી નાંખે તેવા બળબળતા પાણીમાં લાખો અને કરોડો જીવતા કીડા સ્વાડા થઈ જાય ત્યારે માંડ મૂઠી ભરાય તેટલું રેશમ હાથમાં આવે ! આ આખું ચિત્ર-તે સાચું જ છે એકાદા જૈનની ચક્ષુ સામે બનતું હોય તો શું એ રેશમી વસ્ત્રો અને તે પણ પૂજા જેવા આત્મકલ્યાણકારી પ્રસંગે પહેરવાની ધૃષ્ટતા કરશે કે ? ધારો કે એ અખતરા સામે આપણા કોઈ સાધુ મહારાજને માનપૂર્વક તેડી જઈએ તો ત્યાં તે રેશમી વસ્ત્રોના પરિધાન માટે પૂર્વાચાર્યોના શ્લોક ટાંકવા ઉભા રહેશે કે ત્યાંથી મુખ ફેરવી પાછા વળવાનું પસંદ કરશે ? કદાચ ઉપદેશ દેવાની તાકાત હશે તો પેલાને આવી હિંસાથી હાથ ઉઠાવવા કહેશે ?

એ વેળા પેલો એટલો જ જવાબ દે કે બાપજી ! તમારી વાત જો કે સાચી જ હશે પણ પેટને ખાતર આ ધંધો કરી રહ્યો છું, અને તેમાં પણ જ્યારે રેશમની માંગ વધુ આવે ત્યારે એની નિપજ વધારવી એમાં હું શું જોડું કરું છું ? પરંપરાનો ને કમાણીવાળો આ ધંધો છોડી બીજો કયાં શોધવા જઉં ? વળી જ્યાં લગી એના વાપરનારા પડ્યા છે ત્યાં લગી હું નહિં કરું તો મારા બીજા ભાઈઓ પણ એ ધંધો તો જરૂર કરવાના ને ! અને આગળ વધી એ પોકારે કે સાહેબ, મને કહેવા કરતાં આપણા એ ભકતોને જ ‘રેશમી

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

૩૨

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

(ઐતિહાસિક દષ્ટિએ.)

(વર્ષ ૨૯ ના અંક ૧૨ ના પૃષ્ઠ ૨૯૪ થી શરૂ.)

કુંડલપુર—પાવાપુરીથી વિહાર કરી ટુંકી પગદંડીને રસ્તે પશ્ચિમમાં આવેલ કુંડલપુર ગયા. પગદંડીને રસ્તે પાવાપુરીથી કુંડલપુર ૩ ગાઉ થાય છે. કુંડલપુરનું બીજું નામ વડગામ-ગુળખરગામ છે. પ્રભુ મહાવીરના પ્રથમ ગણધર શ્રીધન્દ્રભૂતિ (ગૌતમસ્વામી), અગ્નિભૂતિ અને વાયુભૂતિ ત્રણે ગણધરોની (તેઓ પરસ્પર બન્ધુઓ હતા) આ જન્મ-ભૂમિનું સ્થાન છે. એક વાર બહુ સારી સ્થિતિમાં હશે તેમ તેના ખંડીયેરો ઉપરથી જણાય છે. હાલમાં તો નાનું ગામ છે. આહીં સત્તર જનમંદિર હતાં; હાલમાં તો એક વિશાળ જનમંદિર છે. નજીકમાં-બહાર વિશાળ ધર્મશાળા છે. વચમાં શ્રી ગૌતમસ્વામીની પાદુકાની દેરી છે.

કુંડલપુરથી પૂર્વમાં એક માઈલ દૂર નાલંદાપાટો છે, જેમાં પ્રભુ મહાવીરનાં ચૌદ ચાતુર્માસ થયાં હતાં, તે સ્થાન તો અત્યારે જંગલ જેવું જ પડ્યું છે; પરંતુ હાલમાં ખોદકામ ચાલુ થવાથી બૌદ્ધસ્થાપત્યના અપૂર્વ નમુના નીકળ્યા છે. બૌદ્ધોનું નાલંદા વિદ્યાપીઠ આખું જમીનમાંથી નીકળ્યું છે. બૌદ્ધ ધર્મની યશોપતાકા ફરકાવતું આ વિદ્યાપીઠ જેવા દૂર દૂરથી ધણા ભારતીય અને વિદેશી વિદ્વાનો આવે છે. પાશ્ચાત્ય ઇજનેરો આની ખાંધણી અને રચના જોઈ દીગ્ થઈ જાય છે. જમીનમાંથી નીકળેલી પુરાણી વસ્તુઓનો

વસો ન વાપરવા, એવો બોધ આપો તો ઝટ નિવેડો આવે. જ્યાં કમાણી ઘટશે કે આપોઆપ અમને બીજો ધંધો શોધવાની ગરજ પડશે.

આપણે તો લાંબાણુ કર્યું. મુદ્દાની વાત તો એટલી જ કહેવાની કે અહિં-સા ધર્મના અનુયાયી તરીકે આપણું કર્તવ્ય શું હોઈ શકે? દયાના નામે અતિ સૂક્ષ્મતાની વાતો કરનાર આપણા ગુરૂદેવો આ બાબતમાં કેવી રીતે સુધારો કરાવી શકે? આ નજીવો સવાલ નથી. માત્ર જીવના પાઠો ધરી દેવાથી નજર સામેની આ હિંસામાં આપણે નિમિત્ત ભૂત નથી થતા એમ કહેવું એ વિચારક વર્ગને ભાગ્યેજ ગળે ઉતરે તેમ છે. જે કાળે એ શ્લોક લખાયા હશે તે કાળે કેમ શુદ્ધ માર્ગ અને જીવના ઘાત વગર રેશમની પ્રાપ્તિ નહીં થતી હોય ! એ સિવાય અન્ય અનુમાન પણ કરી શકાય, પણ એ શ્લોકના અવલંબનથી ચાલુ કાળમાં દેશની પરિવર્તન પામતી સ્થિતિમાં એ ખોટી ઘરે-ડોનો-એ દુષિત પ્રથાનો-બચાવ તો ન જ કરી શકાય. વધુ વિચાર હવે પછી.

લે૦ ચોકસી.

૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સંગ્રહ લાંબા મ્યુઝીયમમાં રાખેલ છે. મ્યુઝીયમ જોવાનો ટાઇમ બહુ થોડો અને કફોડો છે. માત્ર અપોરના એકથી બે સુધી એક જ કલાક ખુલ્લું રહે છે. હજી બે જ ટીપ્પા ખોદાયા છે, હજી ઘણું બાકી છે. કહે છે કે એમાંથી જૈન ધર્મની ગૌરવસૂચક પ્રાચીન વસ્તુઓ લખ્ય થશે. રાજ્ય શ્રેણિકના સમયમાં અહીં બહુ જ બહોળલાલી હતી મગધની રાજધાનીના એક વિભાગની એ બહોળલાલી અને વૈભવ માત્ર ગ્રંથોમાં વાંચવા મળે છે. આ વિદ્યાપીઠ નીકળવા પછી જંગલમાં મંગળ થયું છે. વડગામ (કુંડલપુર) અને ખાસ કરીને નાલંદાનો ભૂતપૂર્વ વૈભવ જૈન કવિઓએ નીચે પ્રમાણે વર્ણવ્યો છે.

(ચોપાઇ.)

નાલંદા સવિલોક પ્રસિદ્ધ વીરઠ ચક્રિદ ચક્રિમાસા કીધ;
મુગતિ પહોંતા સવે ગણહાર સીધા સાધ અનેક ઉદાર. ૬૭
દસઠ તેહતણું અહિનાણુ પુલ્લવઠ પ્રગટી યાત્રાપાણિ;
પ્રતિમા સત્તર સત્તર પ્રાસાદ એક એકરયું મંડપ વાદ. ૬૮
પગલાં ગૌતમસ્વામીનણાં પૂજી નઈ કીજઈ ભામણાં;
વીર જણેસર વારા તણી પૂજી પ્રતિમા ભાવઈ ઘણી ૬૯

(જયવિજયજી વિરચિત સમ્મેતશિખર તીર્થમાલા. પૃ. ૩૦)

રાજગૃહીથી ઉતરે ચિત ચેતો રે, નાલંદાપાડો નામ; જીવ ચિત; ચેતો રે.

વીરજણુંદ જીહાં રહ્યા ચિં ચક્રિદ ચોમાસાં તામ. જીં
વસતા શ્રેણિક વારમાં ચિં ઘર સાઠી કોડિ આર; જીં
તે હવણાં પરસિદ્ધ છે ચિં વડગામ નામ ઉદાર. જીં ૧
એક પ્રાસાદ છે જનતણો ચિં એક થુલગામમાંહિ; જીં
અવર પ્રાસાદ છે જૂના જીં ચિં પ્રતિમા માંહિ નાહિ. જીં ૨
પાંચ કોશ પશ્ચિમ દિશે ચિં થુલકદ્યાણુક સાર; જીં
ગૌતમ કેવલ તિહાં થયા ચિં યાત્રાપાણુ વિચાર. જીં ૩
વડગાંમે પ્રતિમા વડી ચિં બૌદ્ધમતની દોય; જીં
તિલિયાશિરામ કહે તિહાં ચિં વાસી લોક જે હોય જીં ૪

(સૌભાગ્યવિજય વિરચિત તીર્થમાલા. પૃ. ૬૧-૬૨)

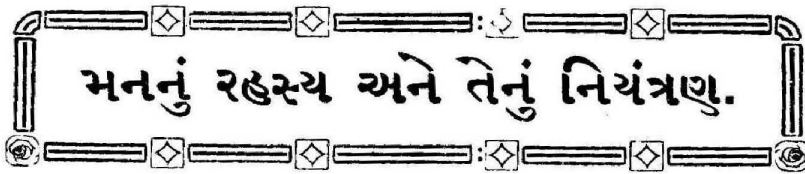
વિજયસાગરજી પણ પોતાની તીર્થમાલામાં બે મંદિર અને સો પ્રતિમાજી હોવાનું જણાવે છે. જુઓ આ રહી તેમની નોંધ—

બાહરી નાલંદાપાડો, સુણ્યો તસ પુણ્ય પાવડો;
વીર ચક્રિદ રહ્યા ચોમાસ, હવણાં વડગામ નિવાસ. ૨૩
ઘર વસતાં શ્રેણિક વારઘ, સાઠી કુલ કોડિ આરઘ;
ખિલુ દેહરે એક સો પ્રતિમા નવી લલઈ બોધની ગણિમા. ૨૪

પૃ. ૬

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

૪૨

(વર્ષ ૨૯ ના અંક ૧૨ ના પૃષ્ઠ ૩૦૫ થી ૩૧૩)

અનુ૦—વિકુલદાસ મૂ. શાહ.

જ્યારે તમે કોઈ મનુષ્ય અથવા કોઈ ખીજી વસ્તુને જુઓ ત્યારે મનમાં એમ વિચાર કરો કે તે આત્મા છે. તેનો નિરંતર અભ્યાસ કરવાથી નામ તથા રૂપ વિરોધિત થઈ જશે અને આત્મા પ્રકાશિત થઈ ઉઠશે. સાંસારિક દૃષ્ટિ અંતર્હિત થઈ જશે પરંતુ તેને માટે અત્યંત પ્રયાસની આવશ્યકતા છે. પછી શ્વાનમાં શ્વાન-દૃષ્ટિ નહિ રહે, તેમાં તમે આત્માને જ જોશો અને અનુભવશો. સાધનકાળમાં જુના સંસ્કાર તમને પીડા કરશે. તે તમારા ખરા શત્રુ છે. ખૂબ સાહસવડે તેની સાથે યુદ્ધ કરો. તે સમ્યક્જ્ઞાનનું સાધન છે. એનાથી તમને આત્માનું સમ્યગ્દર્શન થશે, તમે બધા વિષયોને આત્મવત્ જોશો. વિચારો

કવિ હંસસોમ સોળ જીનમંદિર હોવાનું જણાવે છે. આ ઉપરથી એમ લાગે છે કે એક વાર આ સ્થાને કરોડો શ્રાવકો અને અનેક જીનમંદિરો હશે—તેથી વિભૂષિત હશે. કવિ સૌભાગ્યવિજયજીએ જણાવેલ બૌદ્ધની બન્ને પ્રતિમાઓ અઘાપિ પર્વત વિદ્યમાન છે. અહીંના ભૂદેવો—બ્રાહ્મણો તેમાંથી એકને બળીયાકાકા અને ખીજી પ્રતિમાને રામચંદ્રજી તરીકે પૂજે છે; જ્યારે કેટલાકો તેને ભૈરવજી કે કેટલાક તેને ક્ષેત્રપાલ તરીકે માને છે. તેને ચમત્કારી માની અનેક માનતા, બાધા, આખડી રાખે છે. ભૂદેવોના તો એ અન્નદાતા છે એમ કહ્યું તો ચાલે. અત્યારે પણ વડગામમાં બ્રાહ્મણોની વસ્તી વધારે છે. કવિ સૌભાગ્ય-વિજયજી પોતાની તીર્થમાલામાં અહીંથી પાંચ કોશ દૂર ગૌતમસ્વામીના કેવળ કલ્યાણકતા સ્થાને સ્તૂપ હોવાનું જણાવે છે; પરંતુ અત્યારે તેમાંનું કશું અહીં વિદ્યમાન નથી. શ્રી જયવિજયજીએ પોતાની સમ્મેતશિખર તીર્થમાળામાં ગૌતમ ગણધરોના નિર્વાણસ્થાન તરીકે આ સ્થાનને ઓળખાવ્યું છે તે તો રાજગૃહીની અપેક્ષાએ છે. વડગામ તે વખતે રાજગૃહીની તદ્દન નજીકનું નાનું ગામ લાગે છે શ્રાવકો માટે તો બિહારથી રાજગૃહી જતી લાઘનનું નાલંદા સ્ટેશન આવે છે, ત્યાંથી વડગામ (કુંડલપુર) એ માધલ અને નાલંદા દોઢ માધલ દૂર છે. કેટલાક ભાવિક શ્રાવકો તો ગાડામાં જાય છે—પગરસ્તે જાય છે એટલે પાવાપુરીથી બિહાર થઈ કુંડલપુર થઈ રાજગૃહી જાય છે. નાલંદા B. B. L. નું સ્ટેશન છે અને કુંડલપુરનું પોષ્ટનું ગામ સિલાવ છે. કુંડલપુર તીર્થની વ્યવસ્થા શ્વેતાંબર પેઢીના મેનેજર બાણુ ધનુલાલજી સૂચનિત કરે છે.

(ચાલુ)

૪૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેમજ અનુભવો કે સર્વ કાર્યો આત્મપૂજા જ છે. તમે સર્વત્ર આત્માને જોશો એટલે તમારી લઘુતાની ભાવના તથા તુચ્છ સેવાની ભાવના અદૃશ્ય થઈ જશે.

કોઈ એકાન્ત સ્થાનમાં પદ્મ, સિદ્ધ, સુખ અથવા સ્વરિતક આસનથી બેસો. તમારી જાતને સર્વ પ્રકારની વાસનાઓ, ભાવનાઓ તથા તૃષ્ણાઓથી મુક્ત કરો, ઇન્દ્રિયો પર વિજય પ્રાપ્ત કરો, વિષયોથી મનને ખેંચી લ્યો, ત્યારે જ મન શાંત, એકાગ્ર, શુદ્ધ અને સૂક્ષ્મ થઈ જશે. એ સુસાધનદ્વારા સુસમાહિત ચિત્ત કેવળ પ્રભુનું ચિન્તન કરે છે. બીજા કોઈ પણ વિષયનું ચિન્તન ન કરે.

વર્તમાન યુગના ઘણા મનુષ્યોને માટે હઠયોગ અને રાજયોગના સાધન અનુકૂળ નથી હોતા; કેમકે અનેક મનુષ્યોના શરીર મજબૂત તથા હૃદયપૃષ્ઠ નથી હોતા. તેઓ દુર્બલ હોય છે. ભકિતયોગ સરસ અને સહજ છે. કોઈ પણ માણસ ભગવાનનું નામ જપી શકે છે. કોઈ પણ પુરૂષ તેના ગુણગાન કરી શકે છે. અનન્ય ભકિત વગર જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ નથી થતી. જ્યારે ભકિતનો પૂર્ણ પરિપાક થાય છે ત્યારે વગર પ્રયાસે જ્ઞાનનો ઉદય થાય છે.

નિરંતર ઇશ્વર ચિન્તન કરો, તમે ઘણી જ સહેલાઈથી મન વશ કરી શકશો.

પોતાની ઇચ્છાઓની પૂર્તિ માટે પ્રયાસ ન કરો. એ પણ મન વશ કરવાનો એક માર્ગ છે.

મન એક વેશ્યા સમાન છે. એ એક વિષયથી બીજા વિષય પર ફેલા કરે છે. તે અનેકતા ઇચ્છે છે. વિચારદ્વારા એને પવિત્ર રાખવું જોઈએ. તેને જરૂર તમારા સાધન-જીવનમાં પાંચ વર્ષ સુધી એક સ્થાને પડ્યા રહેવાની શિક્ષા કરો. તે સાધન, કર્મ, ભકિત, વૈરાગ્ય કે કોઈપણ આધ્યાત્મિક અભ્યાસનું હોય.

મનના નાશના પાંચ ઉપાય છે. એ તો યોગની રીત છે. અને બાકીની ત્રણ જ્ઞાનયોગની સાથે સંબંધ રાખનાર છે.

(૧) જે કોઈ વિચાર ઉઠે તેને બહાર કાઢી નાખો. તમારા મનમાં બોલે છે કે એ વિચાર નહિ, મને એ વિચારની આવશ્યકતા નથી (૨) પ્રતિપક્ષ-ભાવના, વિરોધી ભાવનાને સ્થાન આપો. દ્વેષના સ્થાને પ્રેમ, અને ભયના સ્થાને સાહસનો પ્રયોગ કરો. (૩) બ્રહ્મભાવના ધારણ કરો, સઘળા સંકલ્પ નષ્ટ થઈ જશે. (૪) મનના સાક્ષી બનીને ઉદાસીનવૃત્તિ ધારણ કરો. (૫) નિરંતર જીજ્ઞાસા કરો. ‘હું કોણ છું’ ? બધા વિચારો નષ્ટ થઈ જશે.

‘મનોજય एव महाजयः’ મન પર વિજય મેળવવો એ જ સૌથી મોટો વિજય છે. ‘મન જીત્યું તેણે સઘળું જીત્યું’ જેણે મન જીતી લીધું તેણે આખું જગત જીતી લીધું.

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

૪૩

મનને પોતાની જાતમાં લય કરી દેવું એ જ મુકિત છે.

ભાવના જગતને રચે છે, ભાવનાથી જ વસ્તુની સ્થિતિ થાય છે, ભાવના તૃષ્ણાને વધારે છે અને વાસનાને ઉત્તેજિત કરે છે; તેથી તૃષ્ણા અને વાસનાને મારવાની એક વિરૂદ્ધ ભાવના પહેલાંની તૃષ્ણા પૂરી થવાની ભાવનાથી વિપરીત કામ કરશે. એટલે જ્યારે માણસ એ વિરોધી ભાવનાથી એક વખત પ્રભાવિત થાય છે ત્યારે તે વિરોધી ભાવના તેને તૃષ્ણા અને વાસનાનો નાશ કરવામાં સહાયક બને છે.

જો તમે અમીરાઈથી રહેવાની ભાવનાથી પ્રભાવિત નહિ થયા હો તો ઠાઠ-માઠથી રહેવાનું તમે પસંદ નહિ કરો. જ્યારે તમારા હૃદયમાં એવી ભાવના દઢ થઈ હોય છે કે અમુક વસ્તુ જરા પણ સુખકારક નથી ત્યારે તમારું મન તેને માટે કદિ ઇચ્છા નહિ જ કરે. તમે એ વસ્તુ છોડી દો છો અને અમીરી જીવન બંધ કરી દો છો તો તમારા મનમાં જરા પણ દુઃખ થતું નથી. તમે એક સુંદર યુવતી તરફ શા માટે આકર્ષાઓ છો? કેમકે તમારી મૂર્ખાઈને લઈને તમે ફેકટ તેની દ્વારા સુખ પામવાની ચિન્તા કરો છો. હવે જો તમે વિવેકનું શરણુ લ્યો તો તે તમને તુર્ત જ બતાવી આપશે કે તેના દ્વારા તમને અત્યંત કષ્ટ થશે. ત્યારે એ વિષય-યુવતીની તરફથી મન હટી જશે.

વાણી મનનું એક પૈડું છે, કેમકે વાણીદ્વારા જ મન પોતાના ઇષ્ટ વિષયની સમીપ જાય છે. એ રીતે દ્રાણુ પણ એક પૈડું છે, કેમકે દ્રાણુદ્વારા જ મન ગન્ધના વિષયોની પાસે પહોંચે છે; તેવી જ રીતે ચક્ષુ પણ એક પૈડું છે, કાન પણ એક પૈડું છે.

વિવેકના ઉદયથી ઇચ્છાઓ નિર્મૂળ થઈ જાય છે. ઇચ્છાઓ બંધ થઈ એટલે અવિવેકપણું પણ નિર્મૂળ થઈ જાય છે.

ઇચ્છા, વિચાર અને અહંકાર એક દોષચક્રનું નિર્માણ કરે છે. તેમાંથી એકનો નાશ થાય તો બાકીના બે આપોઆપ નષ્ટ થઈ જશે. તે ત્રણે મનમહેલના સ્તંભો છે. મનસાંકળની કડીઓ છે. કોઈ પણ એક કડીનો નાશ થતાં જ આખી સાંકળ તૂટી જશે.

વાસનાનો નાશ કરવામાં સાવધાન થઈ જાઓ. ઇન્દ્રિયો, મન તથા બુદ્ધિ વાસનાના સ્થાન છે. શરીરમાં ઇચ્છા સર્વવ્યાપી હોય છે. પ્રત્યેક છિદ્ર, પ્રત્યેક આંત્ર, પ્રત્યેક જીવાંત્ર, પ્રત્યેક વિદ્યુદાંત્ર વાસનાથી ઓતપ્રોત હોય છે. વાસનારૂપી સિન્ધુમાં નિમ્નસ્ત્રોત, અવાન્તરસ્ત્રોત, અંતરસ્ત્રોત અને બાહ્યસ્ત્રોત હોય છે. તમારે એ સર્વનો નાશ કરવો પડશે. એનો નાશ કરવામાં વિવેક, વિચાર અને ભગવદ્ભાવના તમને સહાય કરશે. એક તેનાથી

વિપરીત ઇચ્છા-ભગવાનપ્રાપ્તિની ઇચ્છા સાંસારિક ઇચ્છાઓનો નાશ કરી નાંખશે. ધાર્મિક ઇચ્છાઓદ્વારા પાપાત્મક ઇચ્છાઓનો નાશ કરો. આગળ વધતાં એ સુસુક્તવ (ભગવાન પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા) ને પણ નષ્ટ કરો. શુભવાસનાદ્વારા અશુભ વાસનાનો ત્યાગ કરો અને નિદ્વિધ્યાસનદ્વારા સ્વરૂપવાસનાનો ત્યાગ કરો.

અન્ધનનું કારણ સંકલ્પ છે. બની શકે ત્યાં સુધી તમારે એને નિર્મૂળ કરી નાખવું જોઈએ. એ મૂળ કારણ સંકલ્પનો નાશ એ જ મોક્ષ છે. એ સંકલ્પનો નાશ કરવામાં ખૂબ બુદ્ધિમત્તાથી લાગી જવું જોઈએ.

‘ સર્વસંકલ્પસંન્યાસી યોગારૂઢસ્તદોચ્યતે ।

જ્યારે સર્વ સંકલ્પોનો ત્યાગ કરી દે છે ત્યારે જ માણસ યોગારૂઢ કહેવાય છે.

જ્યારે મનના સહયોગથી પાંચે ઇન્દ્રિયો વિષયોમાં ચોંટી જાય છે ત્યારે તેનાથી જે ઇચ્છા ઉત્પન્ન થાય છે, તે જ અન્ધન છે; પરંતુ તેના પ્રત્યે અનાસક્તિ એ જ મોક્ષ છે.

અભિમાન, બ્રમ તથા તૃષ્ણા મનના અન્ધનની જૂદી જૂદી દોરીયો છે.

વિવેકયુક્ત મનદ્વારા જ્ઞાની પુરૂષ પોતાના નિમ્ન પ્રકૃતિસ્થ મન ઉપર પુરેપુરો અધિકાર જમાવી લે છે. ‘ ઉદ્ધરેદાત્મનાત્માનમ્ ’ આત્માવડે જ આત્માનો ઉદ્ધાર કરે

એમ લોડું લોઢાને કાપી નાંખે છે તેમ વિવેકનો પૂર્ણ વિકાસ કરીને એકાગ્ર મનદ્વારા જૂદા જૂદા વિષયો તરફ દોડનાર મનનો નાશ કરો. બુદ્ધિમાન પુરૂષ ગંદી માટીથી જ ગંદા કપડાને સાફ કરી નાંખે છે. એક નાશકારક અગ્ન્યાસ્ત્રથી વિપરીત વરૂણાસ્ત્ર ધાર કરે છે. સર્પદંશનું ઝેર તેનાથી ઉલ્ટા ગુણવાળા ઝેરથી જ નષ્ટ થાય છે. એમજ જીવના સંબંધમાં છે.

ચિન્તનનો નાશ કરો. ચિન્તાશૂન્યતાનું સાધન કરો. ઇચ્છાઓનો નાશ કરી શકાય છે. અનિયંત્રિત વિચાર જ બધી ખરાબીનું મૂળ છે. ઉચ્ચ વિચાર રહેજ તુરંચ વિચારોનો નાશ કરે છે. કોઈ પણ તુરંચ વિચારને આશ્રય ન આપો.

કાલ્પનિક વાર્તાઓ ન વાંચો. વિષયવાસના સંબંધી વાત પણ ન કરો. જે મનુષ્યો વિષયવાસનામાં ડુબેલા હોય છે તેવા મનુષ્યોનો સંગ ન કરો. તમારા મન તથા આંખોને હમેશાં એ બાહ્ય વિષયોથી, કે જેનાથી વિષયવાસના ઉત્પન્ન થાય છે, દૂર રાખવાની ચેષ્ટા કરો. સાધુ પુરૂષોનો સંગ કરો. સદ્ગુણોનો સ્વા-

વિવિધ વચનામૃત.

૪૫

ધ્યાય કરો. જપ તથા ધ્યાન કરો. દૂધ, ફલ વગેરે સાત્ત્વિક ભોજન કરો. તમે વાસનાઓ પર અધિકાર મેળવશો જ.

વિચારને વશ કરવાનો એ ઉપાય છે.

(૧) હું કોઈ પણ વિષયનું ચિન્તન નહિ કરું.

(૨) જો હું કોઈ પણ વિષયનું ચિન્તન નહિ કરું તો મને શાંતિ મળશે.

(૩) મારી ઇચ્છાશક્તિ બળવાન થઈ રહી છે. હું મારા વિચારોને વશ કરી શકું છું.

(૪) જ્યારે હું ચિન્તાશૂન્ય થઈ જઈશ ત્યારે મને સંપૂર્ણ શાંતિ મળશે હું ઘણી ઉત્સુકતાથી તે વિચારશૂન્ય અવસ્થાની પ્રતીક્ષા કરી રહ્યો છું.

મનના વધવા સાથે જ હુઃખ પણ વધે છે. મનના શયનની સાથે જ પરમાનન્દની પ્રાપ્તિ થાય છે. મનને વશ કરીને તમારી જાતને પ્રત્યક્ષ જગત્થી મુક્ત કરી લ્યો; જેથી તમે જ્ઞાનમય બની શકો. સુખપ્રદ અને હુઃખપ્રદ વિષયો કે જે તમારી મનની સમતાવસ્થાને હરકત પહોંચાડે છે તેનાથી અચલ બની રહો અને એ સઘળા વિષયોને સમાનભાવથી ગ્રહણ કરો. (ચાલુ.)

*વિવિધ વચનામૃત.

૧ ત્હારા જીવનની અંદર અનેક પ્રકારની અડચણો, આફતો અને સંકટોવાળા પ્રસંગો આવે ત્યારે કાયર કે હુઃખી ન થતાં તેનો સામનો કરજે અને દરેક પ્રસંગોને શાન્તિથી પસાર કરજે કે જેથી મુક્તિમાર્ગ સરલ થાય.

૨ સંસારની અનેક પ્રકારની વિષયવાસનાઓથી ઉદાસીન રહેજે નહિંતર મુક્તિમાર્ગમાંથી તને તરત નીચે પટકી દેશે.

૩ શુભાબોધો અપ હોય તો કાંટાથી ડરીશ નહિં.

૪ સુખી અગર હુઃખી જીવનની અંદર સમદૃષ્ટિ કર અને આરાધના રહિત થા.

૫ જેમ જેમ તું ઇચ્છા રહિત થઈશ તેમ તેમ ત્હારી આપત્તિઓ નાશ થશે અને સંપદાઓ પ્રાપ્ત થશે. પ્રાપ્ત થયેલી સંપત્તિમાં મૂર્ચ્છિત ન થતાં વિરક્તભાવ ધારણ કરજે.

* યોગક:-સહગત આચાર્યશ્રી વિજયકેશરસૂરિજી મહારાજ.

૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૬ દુનિયાના દરેક જીવો તરફ પૌણ્ડલિક દૃષ્ટિનો ત્યાગ કર અને આત્મિક દૃષ્ટિથી જો.

૭ જગતના દરેક મત મતાંતરે કે ધર્મોને અલેહવૃત્તિથી જો અને સાર ગ્રહણ કર. દરેકનું લક્ષ્યબિંદુ એક જ છે.

आकाशात् पतितं तोयं यथा गच्छन्ति सागरं ।

सर्वदेवे नमस्कारः केशवं प्रतिगच्छति ॥

૮ જ્યાં સુધી તારૂં લક્ષસ્થાન પ્રાપ્ત ન થાય ત્યાં સુધી તારો આત્મિક પ્રયાસ ચાલુ રાખજો અને દુનિયાના માયાવી સ્વપ્નગર્ભિત પદાર્થોથી લલચાઇ જઇશ નહિ.

૯ તારા અંધનનું અને દુઃખના પ્રતિભાષનું તથા ખરાં મહાન સ્વરૂપનું વિસ્મરણ કરાવનાર અહંવૃત્તિનો ત્યાગ કરજો.

૧૦ કોઇપણ પૂર્ણ ચા ન્યૂન ઇન્દ્રિયજન્ય આત્મા કર્મજન્ય વ્યાપારને લઇ આત્મપ્રકાશની અંદર અપૂર્ણ હોય તો તેનો તિરસ્કાર ન કરતાં પૂર્ણ પ્રકાશમાં લાવવો તે જ શ્રેષ્ઠ છે.

૧૧ તને કોઇપણ નીચમાં નીચ અધમ સ્થિતિ પ્રાપ્ત થવાથી અન્યના અવર્ણવાદ બોલવા તે પોતાની જ અપૂર્ણતાનું ચિન્હ છે; કારણકે અન્ય તો નિમિત્તમાત્ર છે.

૧૨ પોતાની અદૃશ્ય આત્મિક શક્તિની દૃશ્યતા માટે અન્યની પ્રાર્થના કરવી તે પણ આત્મિક વિષયહીન છે.

૧૩ સુક્ષ્મ દેહધારી આત્માથી તે સ્થૂલ દેહધારી આત્મા પર્યંત ગૌણ આત્મિક સમાન શક્તિ લક્ષમાંથી વીસરીશ નહિ.

૧૪ જેટલા દરજ્જાની તારી અન્ય ચા પોતાની પરત્વેની શુભ ચા અશુભ નીચ ચા ઉચ્ચ લાવના થશે તેટલા દરજ્જે તે લાવનાનો ભોક્તા તું શુભ ચા અશુભરૂપે થઇશ.

૧૫ તારા કર્મજન્ય વ્યાપારના અંગે આ સમગ્ર વિશ્વ લિપ્ત લિપ્તરૂપે પ્રતિભાસે છે, પરંતુ તું પૂર્ણ થતાં આપું વિશ્વ તને એક જ રૂપે પ્રત્યક્ષ જણાશે.

૧૬ જે કાર્યની અંદર તારો આત્મા સાક્ષીરૂપ થઇ તને પ્રેરણા કરે તે કાર્ય નિર્ભયતાથી કરજો અને જે કાર્ય કરતાં તારો આત્મા શક્તિ થાય તે કાર્યથી વિમુખ રહેજો.

૧૭ તારામાં ગુણાકર્ષણ શક્તિ હોય તો અન્યને પણ તેવું જ પ્રવર્તન કરાવજો પણ દુર્ગુણી પ્રવર્તનથી દૂર રહેજો.

૧૮ તારા ક્ષુદ્ર વિચારો અન્ય પાસે પ્રદર્શિત કરી પોતાના તથા પરના આત્માને મલીન ન કરીશ.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૪૭

૧૯ તારૂં કોઈ ખુરૂં બોલે, નિન્દા કરે, અપમાન કે તિરસ્કાર કરે તો તેથી તું દિલગીર ના થઈશ, પણ તેની અપૂર્ણતા તરફ દૃષ્ટિ કરી, તે તારૂં નહિ પણ વ્યવહારમાં લોકોએ એક સંસારીને નિર્માણ કરેલા તારા નામનું ચા શબ્દનું અપમાન કરેલ છે. તું અદૃશ્ય અવિનાશી અને છેદનભેદન રહિત, જાણવાને અશક્ય પરમાત્મ સ્વરૂપ છે.

૨૦ માસિનક, વાચિક, અને કાયિક પ્રવર્તનની અંદર તારો આત્મા બંધન-યુક્ત ન થાય તેના માટે યત્ન રહેજે.

૨૧ દીનપણે કોઈપણ પ્રકારની ચાચના કરતાં પહેલાં તારી આત્મિક શક્તિ તરફ દૃષ્ટિ કરી કંઈ વસ્તુ તારાથી અપ્રાપ્ય કે અસાધ્ય છે તેનો વિચાર કરજે.

૨૨ પોતાની શુભ થયેલ આત્મશક્તિ પ્રગટ થતાં જે આનંદ થાય છે તે ખરેખર અકથનીય છે.

ન મૃત્યુર્ન શંકા ન મે જાતિભેદઃ પિતા નૈવ મે નૈવ માતા ન જન્મ ।

ન બંધુર્ન મિત્રં ગુરુનૈવ શિષ્યઃ ચિદાનંદરૂપઃ શિવોઽહં શિવોઽહમ્ ॥

૨૩ દરેક દેહધારી જીવાત્માઓ પોતાના દરજ્જાના, હોદ્દાના અને સ્થિતિના પ્રમાણમાં માનસિક, વાચિક અને કાયિક પ્રવર્તન કરી તેની અંદર જ આનંદ અને સુખ માને છે,

૨૪ સુખ અને દુઃખ એ તારી પોતાની જ પ્રવૃત્તિનું ઉપાદાન કારણ છે. ઇચ્છા હોય તે ગ્રહણ કર.

૨૫ સંયોગ, વિયોગ, હર્ષ, શોક, ઉત્પત્તિ, નાશ અને સુખ તથા દુઃખ આ બધા પરસ્પર સંબંધવાળા નિયમોને લક્ષમાં રાખી જે જે પ્રસંગોને તું પ્રાપ્ત થા તે તે દરેક પ્રસંગોને સમપણે શાન્તિથી પસાર કરજે નહિતર પુનઃ બંધનયુક્ત થઈશ.

(ચાલુ)

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧ શ્રી જૈન સંજ્ઞાયમાળા ભાગ ૨ જે—સચિત્ર પ્રસિદ્ધકર્તા બાલાભાઈ છગનલાલ શાહ. કીકાભટ્ટની પોળ, અમદાવાદ. કિંમત બે રૂપીયા. અનેક સંજ્ઞાયોના સંગ્રહના ચાર ભાગ પૈકી આ બીજો ભાગ જેમાં ૧૯૪ સંજ્ઞાયોનો સંગ્રહ ચિત્ર સહિત આ ભાગમાં આપવામાં આવેલ છે. આ તેની નવમી આવૃત્તિ તેજ તેની ઉપયોગીતા બતાવે છે. આગલી આવૃત્તિ કરતાં કેટલોક વિશેષ સંગ્રહ કરેલ છે. આવા ઉપયોગી ગ્રંથની કિંમત ઓછી રાખવામાં આવે તો વિશેષ મનુષ્યો લાભ લઈ શકે એમ અમો માનીએ છીએ. પ્રકાશકનો આ સંગ્રહ પ્રશંસાપાત્ર છે.

૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨ વિજયધર્મસૂરિ—(સ્વર્ગવાસ પછી) સંપાદક મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજી પ્રકાશક વિદ્યાભૂપાલુ યુનીલાલ શિવલાલ ગાંધી. કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ સ્વર્ગવાસી આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયધર્મસૂરિના સ્વર્ગવાસ પછી તેમના માટે જૈન સમાજને કેટલો શોક થયો, તેઓશ્રી ઉપર કેવી ભક્તિ હતી, તે બતાવવા તેમના શિષ્ય સમુદાય ઉપર આવેલ જૈન સંસ્થા, જૈન-જૈનેતર ગૃહસ્થો, જૈન સંઘો, જૈન, જૈનેતર વિદ્વાનો વિગેરેના લાગણીપૂર્વક તારો, કાગળોનો સંગ્રહ તથા આચાર્ય મહારાજની મંદિરની પ્રતિષ્ઠા, જ્યંતિઓના ભાષણો વગેરે આ ગ્રંથમાં આપી ખરેખરી ગુરુભક્તિ બતાવી છે. આવા ગ્રંથોનો બહોળો પ્રચાર થવો જોઈએ એમ અમે ધચ્છીએ છીએ.

૩ હરમીસની હરિયાળી હારમાળા:—લેખક હોરમસજી સોરાબજી મીસ્ત્રી, ગદ્યક પદ્યમાં નૈતિક અને સામાજિક લેખોનો સંગ્રહ. લેખક મહાશયે આ ગ્રંથમાં આપ્યો છે. ગુજરાતી ભાષામાં છતાં પારસી કેમમાં વપરાતા શબ્દો ઠેકાણે ઠેકાણે આવે છે, છતાં કેટલાક વિષયોમાં લેખકના અનુભવના ઉદ્ગારો ઘણા સમજવા જેવા આ ગ્રંથમાં આપ્યા છે. આપું ચુંટી કાઢેલું ઉપયોગી સાહિત્ય લખી પ્રકટ કરવાનો લેખકનો આ પ્રયત્ન પ્રશંસનીય છે. તે માટે અમેને ભેટ મોકલનાર શેઠ મંચેરશાહ માણેકજી પી. ભર્યાનો ઉપકાર માનીએ છીએ.

૪ વિદ્યાર્થી અને યુવકોને:—સંયોજક શાન્તિલાલ વનમાળી: પ્રકાશક ગૂર્જર ગ્રંથ-રત્ન કાર્યાલય, અમદાવાદ. કિંમત ચાર આના. આજની ઉગતી પ્રજા-યુવકો અને વિદ્યાર્થીઓના ઉન્નત જીવન બતાવવા માટે જેની જરૂર છે તે પ્રહસ્યર્થ વગેરેના વિષય ઉપરનો સંગ્રહ એકઠો કરી આ લઘુ ગ્રંથમાં પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે. ઉગતી પ્રજા-વિદ્યાર્થી અવસ્થા માટે આવા ગ્રંથના અભ્યાસની જરૂર છે તે અમુક અંશે આ ગ્રંથે પુરી પાડી છે. આ સંગ્રહ બાળકો માટે ખાસ ઉપયોગી છે. આવા લઘુ ગ્રંથોનો ખૂબ પ્રચાર થવો જોઈએ. કિંમત પણ યોગ્ય છે, વાંચવા યોગ્ય છે. પ્રકાશકે મોકલેલ અમેને ભેટ માટે ઉપકાર માનીએ છીએ.

૫ ભવિષ્ય ભાવકળ:—(ભવિષ્ય જાણવાની વિદ્યા) રચી પ્રસિદ્ધકર્તા નિતલકચંદ શિરચંદ શાહ, જૈન ન્યોતિષી રૂપાલ. તા. મહીકાંઠા. કેટલાક સંસ્કૃત ન્યોતિષના ગ્રંથોનું અવલોકન કરી મૂળ શ્લોક ભાષાંતર સહિત લેખકે આ ગ્રંથ રચ્યો છે. ત્રીશ પ્રકરણોમાં ચારસો ઓગત્રીશ જૂદા જુદા ભાવ કળો સરલ ગુજરાતી ભાષામાં આપેલા છે. આ એક જાણવાની વસ્તુ છે છતાં તેને માટે ખરો અભિપ્રાય તો ન્યોતિષનું જ્ઞાન ધરાવનાર મનુષ્ય વિશેષ આપી શકે; છતાં એટલું કહેવું અસ્થાને નથી કે લેખકનો ન્યોતિષ સંબંધી આ પ્રયત્ન પ્રશંસાપાત્ર છે. ન્યોતિષના અભ્યાસીઓને સહાયરૂપ છે. મળવાનું સ્થળ, શ્રી મેઘરાજ જૈન પુસ્તક ભંડાર, મુંબઈ, પાંચધુની શ્રી ગોરીજીનો માળો. એ પુસ્તક ભંડારના મેનેજરે અમેને સમાલોચના માટે ભેટ મોકલેલી હોવાથી સાભાર સ્વીકારીએ છીએ.

શ્રી નવપદજી આરાધનાના જ્ઞાસુઓને અમૂલ્ય લાભ.

શ્રી પાળમહારાજનો રાસ.

શ્રી નવપદજી મહારાજનો મહિમા અપૂર્વ છે, જે કોઈ પણ જાન તે માટે અગમ્ય નથી. યૈત્ર માસ અને આસો માસમાં આવતા ઓળી-આયંબીલ તપ કરી શ્રી નવપદજીમહારાજની આરાધના કરાય છે. એ અઠાઇના દિવસોમાં શ્રી નવપદજી મહારાજનું અપૂર્વ મહાત્મ્ય જેમાં આવેલ છે તેવા શ્રીપાળ મહારાજનું અદ્ભુત ચરિત્ર તેનો રાસ જે વંચાય છે, તે મૂળ તથા તેનું સરલ ગુજરાતી ભાષાંતર સર્વ કોઈ સમજી શકે તેવી ગુજરાતી ભાષામાં આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. પાના ૪૬૦ પાકું કપડાનું બાઇડીંગ સુંદર ગુજરાતી ભાષામાં પ્રગટ થયેલ છે, આશ્વિન શુદ્ધ ૧૫ પૂર્ણિમા સુધીમાં લેનારને એ રૂપીયા (પોસ્ટેજ જુદું) ની કિંમતે આપવામાં આવશે.

શ્રી નવપદજીની પૂજા (અર્થ, નોટ, મંડલ, યંત્ર, વિધિ વગેરે સહિત.)

પ્રભુલક્ષિમાં તક્ષીન ચપ્પ ઇષ્ટસિદ્ધિ જલદી પ્રાપ્ત કરવા માટે, પૂર્વાચાર્ય પ્રણીત પૂજાઓ એક વિશિષ્ટ કારણ છે. એવા હેતુથીજ શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મહારાજ કૃત નવપદજીની પૂજા. અમોઝે તેના ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને નોટ સાથે તૈયાર કરી પ્રગટ કરેલ છે. સાથે શ્રી નવપદજીનું મંડલ તે તે પદોના વર્ણ-રંગ અને તેની સાથે, વિવિધ રંગ અને સાચી સોનેરી શાહીની વેલ વગેરેથી તથા શ્રી નવપદજીનો યંત્ર કે જે આયંબીલ-ઓળી કરનારને પૂજન કરવા માટે ઉપયોગી છે, તે બંને છબીઓ હિંચા આર્ટપેપર ઉપર મોટો ખર્ચ કરી ધણી સુંદર સુશોભિત અને મનોહર બનાવી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આ સાથે શ્રી સિદ્ધયજ્ઞ મહારાજનું આરાધન કેમ થાય, તેની સંપૂર્ણ ક્રિયાવિધિ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, સ્તુતિઓ અને સાથે શ્રીમાન્ પદ્મવિજયજી મહારાજ અને શ્રીમાન્ આત્મારામજી મહારાજકૃત નવપદજી પૂજાઓ દાખલ કરેલ છે. હિંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર ગુજરાતી સુંદર જુદા જુદા ટાઇપોથી છપાવી હિંચા કપડાના બાઇડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. આ ગ્રંથનું નામ જ ન્યાં પવિત્ર અને પ્રાતઃસ્મરણીય છે ત્યાં તેની ઉપયોગીતા અને આરાધના માટે તો કહેવું જ શું? શ્રી નવપદજી આરાધનાના જ્ઞાસુ અને ખપી માટે આ એક ઉત્તમ કૃતિ છે. અને તેમાં શુદ્ધમહારાજ નવપદજી મહારાજનું મંડલ અને યંત્ર આ બુકમાં દાખલ કરેલ હોય આ ગ્રંથ વાંચનારને તેની અપૂર્વ રચના જણાયા સિવાય રહે તેવું નથી. આ માટે વધારે લખવા કરતાં તેનો ઉપયોગ કરવા નત્ર સુચના કરીએ છીએ. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી જેન આત્માનંદ સલા—ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૩૦ મું. વીર સં. ૨૪૫૮. ભાદ્રપદ, આત્મ સં. ૩૭. અંક ૨ જો.

અદ્ભુત ત્યાગનું દર્શાવ.

— ❦ —

“જળલપુરના શેઠ ગોવિંદદાસે પોતાના સ્વરાજવાદી સિદ્ધાંતોને કારણે કરોડ રૂપિયાની મિલકતને તિલાંજલી આપી પિતાને નિર્ભય કર્યા છે. આ જમાનામાં ભારતવર્ષમાં જ નહિ પણ આખા જગતમાં આવા ત્યાગનાં દર્શાવો વિરલ છે. કરોડપતિ મટી અકિંચન દરિદ્રનારાયણની હારમાં બેસીને શેઠ ગોવિંદદાસે વિશ્વજીત યજ્ઞ કર્યો છે અને પિતાને વચને સર્વસ્વ તથા પિતૃભક્ત રાજા રામચંદ્રની સ્મૃતિ તાજ કરાવી છે. અનન્ત વત્ત મે વિક્તં યસ્ય મે નાસ્તિ કિંચન એ લાઘ્ય વચન ઉચ્ચારનાર રાજર્ષિ જનકની પેઠે શેઠ ગોવિંદદાસ પણ અકિંચન બની અનંત વિક્તના સ્વામી બન્યા છે. જે દેશમાં કરોડપતિને ક્ષણમાં અકિંચન બનતા શરમ નથી, જે દેશમાં ગરીબાઈમાં પણ ગૌરવ મનાય છે, ને જે દેશમાં ઐચ્છિક ત્યાગનો મહિમા ટકાવી રાખનાર નવાનવા ત્યાગવીરો નીકળતા જાય છે તે દેશમાં ધનિક દ્વેષી રંકવાદની જરૂર કેમ પડે ? ભારતવર્ષની સનાતન ત્યાગવૃત્તિનો ઉત્કર્ષ ચોમેર થતો જાય છે એ જ રાષ્ટ્રના ઉદયનું મોટામાં મોટું શુભ ચિહ્ન છે.”

શ્રી અમૃતલાલ મણીલાલ પંડ્યા.